

۳
افقکابوس کوچ اجباری
۲۷۰ هزار فلسطینی مجبور به ترک غزه شدند۶
توسعهصدای پای ابرتورم
بررسی تأثیرات ماشه بر اقتصاد ایران۷
کوچهمهاجرت پژوهشگران
روایت وزیر علوم از مهاجرت ۱۲ هزار پژوهشگر

به دنبال یافتن راه جدید

واکنش پزشک‌های به فعال‌سازی اسنپ‌بک

۲
ایران

یادداشت روز

اصلاحات سیاسی و اقتصادی

اگر تحریم‌ها هم برداشته و توافقی حاصل شود
با ادامه روش‌های فعلی و وضعیت داخلی موجود
نتیجه‌ای مثبت و پایدار حاصل نخواهد شد

سیدمصطفی هاشمی‌طبا

عضو شورای عالی مشورتی
حزب کارگزاران سازندگی ایران

با رد پیش‌نویس قطعنامه شورای امنیت برای تداوم لغو تحریم‌های ایران، شرایط کشور بیش از پیش نیازمند دقت و بازنگری در مدیریت داخلی و انطباق با تحریم‌هاست. ایران همیشه در برابر فشارها و تحریم‌های بین‌المللی، واکنشی کم‌رنگ و خونسرد از خود نشان داده است. به عبارت دیگر به جای آماده‌سازی کشور برای مواجهه با تحریم‌ها یا فشارهای خارجی، وقتی اقدامات بین‌المللی از سوی سازمان ملل یا شورای امنیت اعلام می‌شود، آنها را کم‌اهمیت می‌انگاریم و تصور می‌کنیم صرفاً کاغذپاره هستند و نمی‌توانند، تأثیری واقعی بر زندگی و سرنوشت کشور داشته باشند. پس از برجام نیز این ذهنیت ادامه یافت و گمان کردیم با بهبود نسبی شرایط بین‌المللی می‌توان همان شیوه‌های گذشته را در اداره کشور ادامه داد. حتی زمانی که تحریم‌ها تشدید و یا تجاوز نظامی به کشور از سوی اسرائیل انجام شد همچنان توجه کافی به ضرورت اصلاحات داخلی نکردیم. همچنان منابع کشور بی‌محاسبه مصرف شد که نتیجه این بی‌توجهی و فقدان اصلاحات داخلی، افزایش آسیب‌پذیری کشور بود.

به همین دلیل به نظر می‌رسد حتی اگر تحریم‌ها هم برداشته و توافقی حاصل شود با ادامه روش‌های فعلی و وضعیت داخلی موجود، نتیجه‌ای مثبت و پایدار حاصل نخواهد شد. دلیل اصلی این وضعیت نیز عدم تطبیق خود با واقعیت‌های تحریم و فشار خارجی است. حفظ نظام، آنگونه که امام توصیه کرده‌اند، تنها زمانی معنا دارد که ایران از درون نیز پایدار و مقتدر باشد. اما منابع طبیعی بی‌رویه مصرف می‌شوند، بحران‌های زیست‌محیطی نادیده گرفته می‌شوند و با فشارهای خارجی با سکوت و تسلیم مواجه می‌شویم.

راه‌حل اصلی اصلاحات داخلی است؛ تلفیق و هماهنگی شرایط اقتصادی و اجتماعی با واقعیت‌های تحریم. نباید تصور کنیم که تحریم‌ها ما را مجبور به تسلیم می‌کنند؛ به ویژه که سیاست‌های آمریکا به‌گونه‌ای است که نه تنها به دنبال محدود کردن غنی‌سازی هسته‌ای است بلکه حتی موشک‌های کوتاه‌برد ما را نیز محدود می‌کند. این ضعف داخلی است که دشمنان را قادر می‌سازد، ایران را تضعیف کنند. هدر دادن سرمایه‌ها، واردات کالاهای لوکس بدون توجه به کمبود منابع و خروج سرمایه‌های ملی، تنها نمونه‌ای از این ضعف‌ها هستند. طی دهه گذشته حدود ۲۸۰ میلیارد دلار سرمایه از کشور خارج شده است. بنابراین مشکل اصلی کشور، شلختگی و فقدان نظم داخلی است و دشمنان ما از این ضعف بهره‌برداری می‌کنند تا ایران را تضعیف کنند.

بحث خروج از پیمان انپی‌تی نیز نمونه‌ای دیگر از خودزنی است. دشمنانی که با آنها مواجهیم، هیچ ضابطه‌ای را رعایت نمی‌کنند و نمونه‌های آن در اقدامات اسرائیل و حمایت روسیه از آن کاملاً مشهود است. در چنین وضعیتی خروج از انپی‌تی نه تنها دستاوردی ندارد بلکه کشور را در معرض خطر بیشتر قرار می‌دهد.

بنابراین سفرهای دیپلماتیک مثل سفر رئیس‌جمهور به نیویورک هم حتی اگر با اهدافی مثبت انجام شوند، نمی‌توانند گره اصلی مشکلات را باز کنند. تجربه سفرهای متعدد دیپلماتیک، از جمله آقای عراقچی، نشان داده که این اقدامات تأثیر ملموسی نداشته‌اند. اهمیت سفرها قابل انکار نیست اما نباید انتظار داشت که نتیجه فوری و جدی ایجاد کنند.

راهکار واقعی و پایدار، اصلاح ساختارهای داخلی و تطبیق کشور با شرایط موجود است. تا زمانی که این اصلاحات سیاسی و اقتصادی انجام نشود، هرگونه فشار خارجی و تحریم، اثرات مخرب خود را حفظ خواهد کرد و ایران همچنان آسیب‌پذیر باقی خواهد ماند.

قهرمانان تاریخ ساز

برای اولین بار تیم‌های کشتی آزاد و فرنگی ایران، همزمان قهرمان جهان شدند
و اتفاقی تاریخی را رقم زدند

سازندگی: اواخر تابستان امسال در زاگرب، پایتخت کرواسی، برای جامعه کشتی ایران، خاطره‌ای تکرارناشدنی ساخت. رقابت‌های قهرمانی جهان، که همیشه محملی برای رقابت قدرت‌های بزرگ کشتی است امسال برای نخستین بار دو رخداد تاریخی را همزمان رقم زد: تیم ملی کشتی آزاد ایران پس از ۱۲ سال دوباره بر بام جهان نشست و تیم ملی کشتی فرنگی نیز یک روز بعد، قهرمانی جهان را به دست آورد. چنین دستاوردی، که یک کشور هم‌زمان در دو شاخه آزاد و فرنگی، جام جهانی را درو کند به ندرت در تاریخ این ورزش رخ داده است. تیم ملی کشتی آزاد ایران با ترکیبی از تجربه و جوانی پا به مسابقات گذاشت و پس از ۱۲ سال انتظار، ششمین عنوان قهرمانی جهان خود را جشن گرفت. آخرین بار که ایران قهرمانی جهان در کشتی آزاد را تجربه کرده بود به سال ۲۰۱۳ بازمی‌گشت و پس از آن همواره در مقام نایب‌قهرمانی یا سومی قرار گرفته بود. آزادکاران ایران در زاگرب توانستند ۲ مدال طلا، ۲ نقره و ۳ برنز کسب کنند و در مجموع ۱۴۵ امتیاز جمع‌آوری کنند؛ آمریکا با ۱۳۴ امتیاز و ژاپن با ۱۱۱ امتیاز در رده‌های دوم و سوم قرار گرفتند. این امتیازات نتیجه ۷ مدال ارزشمند بود که حاصل برنامه‌ریزی دقیق کادرفنی و تلاش جوانان تازه‌نفس بود.

ادامه در صفحه ۷

مجلس

قانون جاسوسی معلق شد

بازگشت مصوبه تشدید مجازات همکاری با دشمنان به مجلس

گروه سیاسی: سخنگوی شورای نگهبان روز گذشته در نشست خبری اعلام کرد که مصوبه «تشدید مجازات جاسوسی و همکاری با رژیم صهیونیستی و کشورهای متخاصم علیه امنیت و منافع ملی» به دلیل وجود برخی ایرادات و ابهامات به مجلس برگشت داده شد. به گفته طحان‌نظیف این مصوبه با توجه به نظر هیات عالی نظارت بر حسن اجرای سیاست‌های کلی نظام مغایر بند ۲ اصل ۱۱۰ قانون اساسی شناخته شده است.

طرح تشدید مجازات جاسوسان و همکاری کنندگان با رژیم صهیونیستی و کشورهای متخاصم که اوایل تیرماه و پس از جنگ ۱۲ روزه با قید دو فوریتی به تصویب رسید و طبق آن هرگونه مساعدت با علم و آگاهی بر اساس مواد این طرح که شامل ۹ ماده بود، مشمول مجازات افساد فی‌الارض مندرج در صدر ماده ۲۸۶ قانون مجازات اسلامی می‌شد با هدف مقابله با تهدیدهای امنیتی خارجی و افزایش بازدارندگی در برابر جاسوسی و همکاری با دشمنان ارائه شده بود. از دیدگاه قانون‌گذاران، تصویب چنین قانونی می‌توانست چارچوب قانونی محکمی برای مجازات افرادی که امنیت ملی را به خطر می‌اندازند فراهم کند. با این حال، برخی تحلیلگران، پس از تصویب آن به امکان سختگیری بیش از حد در برخورد با افراد اشاره داشته و معتقد بودند قوانینی که مجازات‌ها را تشدید می‌کنند، در صورت فقدان شفافیت و چارچوب قانونی مشخص، ممکن است زمینه برخورد‌های شدید یا غیرشفاف با شهروندان را فراهم کنند. چندی بعد در اواخر تیرماه به دنبال ایرادات شورای نگهبان و هیات نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام به طرح تشدید مجازات جاسوسی، مجلس موارد مبهم مصوبه را اصلاح کرد. در متن جدید، شورای عالی امنیت ملی به‌عنوان مرجع تشخیص «دولت‌ها و گروه‌های متخاصم» تعیین شده و وزارت اطلاعات، مسئول معرفی مصادیق «شبکه‌های معاند» شد.

بر اساس مصوبه اصلاح شده، هرگونه فعالیت اطلاعاتی و جاسوسی و اقدام عملیاتی برای این دولت‌ها و گروه‌های متخاصم با مجازات اعدام و مصادره اموال روبه‌روست. در مصوبه جدید جز آمریکا و اسرائیل که دولت متخاصم محسوب می‌شوند، تشخیص سایر دولت‌ها و گروه‌های متخاصم بر عهده شورای عالی امنیت ملی گذاشته شده است. پیش از این، عدم تعریف مشخص از دولت یا گروه متخاصم یکی از دلایل بازگرداندن مصوبه به مجلس بود. یکی دیگر از ایرادات شورای نگهبان، ابهام در نحوه تطبیق مصوبه با جرم «افساد فی‌الارض» بود. در مصوبه اولیه، هرگونه فعالیت اطلاعاتی و جاسوسی و اقدام عملیاتی برای دولت‌های متخاصم مصداق این جرم تلقی می‌شد اما در متن اصلاح شده مجازات این موارد از مصادره اموال تا اعدام تعیین شده است.

در حال حاضر، بازگشت دوباره این طرح به مجلس با توجه به اینکه سخنگوی شورای نگهبان و هیات عالی نظارت جزئیات دقیق مغایرت‌ها را علنی نکرده‌اند، باعث ابهام در فهم عمومی و کارشناسی درباره دلایل در مصوبه شده است. این در حالی است که شفاف‌سازی دلایل مغایرت‌ها و ارائه جزئیات بیشتر می‌تواند از ابهام و اختلاف نظر در اجرای قوانین امنیتی جلوگیری کند و به اعتماد عمومی نسبت به فرآیند قانون‌گذاری کمک کند.

سخنگوی شورای نگهبان در ادامه این نشست همچنین اعلام کرد که طرح اصلاح مواد ۱۸۰ و ۱۸۲ آیین‌نامه داخلی مجلس مغایر شرع و قانون اساسی نیست و بر اساس آن بررسی بودجه سالانه تغییر می‌کند. بودجه ۱۴۰۵ از اول دی ماه ارائه می‌شود و رسیدگی به آن به صورت یک مرحله‌ای و کوتاه انجام خواهد شد.

طحان‌نظیف درباره لایحه ساماندهی پهبادهای غیرنظامی گفت که با وجود اصلاحات مجلس، چند ایراد اساسی همچنان باقی است؛ از جمله تفویض بدون ضابطه تعیین تعرفه‌ها به هیأت وزیران، ابهام ماده ۱۲ و تعیین تکلیف نشدن اسناد توقیفی در ماده ۱۷. شورای نگهبان پس از رفع این ابهام‌ها نظر نهایی خود را اعلام خواهد کرد و بخشی از لایحه مغایر بند ۲ اصل ۱۱۰ قانون اساسی شناخته شده است.

وی همچنین توضیح داد که شورای نگهبان در انتخابات شوراهای شهر و روستا نقشی ندارد اما مسئولیت انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس و خبرگان را بر عهده دارد. رسیدگی به رفتار نمایندگان بر عهده هیأت نظارت است و همه دستگاه‌ها باید وظایف خود را در چارچوب قانون انجام دهند. بررسی لایحه حمایت از ایرانیان خارج از کشور نیز در دستور کار شورا است و طرح‌های مرتبط با NPT و اسنپ‌یک فقط پس از تصویب در مجلس بررسی می‌شوند.

به‌دنبال یافتن راه جدید

واکنش پزشک‌یان به بازگشت تحریم‌ها و اجرای اسنپ‌یک

عاطفه شمس

گروه سیاسی

رد پیش‌نویس قطعنامه شورای امنیت برای تداوم لغو تحریم‌های ایران، نقطه عطفی تازه در مسیر پریچ‌وخم پرونده هسته‌ای ایران و غرب به شمار می‌آید. سه کشور اروپایی با تکیه بر مکانیسم ماشه (اسنپ‌یک) تلاش کردند، تحریم‌های سازمان ملل را بازگردانند؛ تلاشی که در تهران پیش از آنکه تهدیدی جدی تلقی شود، نوعی فشار روانی ارزیابی شد. بازتاب‌های داخلی این اقدام نشان می‌دهد که مقامات و چهره‌های سیاسی بر مقاومت، فرصت‌سازی و اتکا به توان داخلی تأکید دارند. سخنان مسعود پزشک‌یان، رئیس‌جمهور در مراسم تجلیل از مدال‌آوران المپیادهای علمی، نمونه برجسته‌ای از این واکنش‌هاست. وی بر این نکته تأکید کرد که اسنپ‌یک نمی‌تواند، مانع حرکت ایران شود چراکه سرمایه واقعی کشور نه در اورانیوم غنی شده بلکه در مغزهای خلاق نسل جوان است.

اسنپ‌یک ابزار توقف ایران نیست

در نخستین واکنش رسمی، مسعود پزشک‌یان روز گذشته در مراسم تجلیل از مدال‌آوران المپیادهای علمی، سخنانی صریح و امیدوارکننده بر زبان آورد. او گفت: «با اسنپ‌یک نمی‌توان جلوی ما را گرفت. ممکن است نظنز و فردو را بزنند اما این انسان‌ها هستند که نظنز و مهم‌تر از نظنز را خواهند ساخت». پزشک‌یان همچنین با اشاره به تصمیم اتخاذ شده در جلسه اخیر شورای امنیت سازمان ملل گفت: «بنده شخصا به دفعات با وضعیتی مواجه شده‌ام که عده‌ای سعی کرده‌اند، راه حرکت و رشد ما را ببندند اما مغزها و اندیشه‌ها در مواجهه با هر مانعی، یا راه می‌یابند، یا راه می‌سازند. انگیزه اصلی ما از تحول در نظام آموزشی این است که فرزندان این کشور را به شکلی تربیت کنیم که در مواجهه با مانع در مسیر هر هدفی بدون هیچ تعللی به دنبال یافتن یا ساختن راه باشند». رئیس‌جمهور اضافه کرد: «کافی است باور کنیم که می‌توانیم بر موانع غلبه کنیم و بدخواهان این سرزمین نمی‌توانند راه را بر ما ببندند؛ به هیچ‌وجه نمی‌توان جلوی کسی که عزم و اراده و توانایی پیشرفت دارد را بست. ما هرگز در برابر زیاده‌خواهی‌ها تسلیم نشده و سر خم نخواهیم کرد چراکه توانایی و قدرت تغییر داریم و کافی است به کسانی که توانایی و اراده دارند، اعتماد کنیم».

او با تکرار یک ایده محوری خطاب به جوانان گفت: «اگر راهی نیست، خودتان راه بسازید». به باور پزشک‌یان تحریم‌ها و اسنپ‌یک، حتی اگر موانع تازه‌ای ایجاد کنند، نمی‌توانند مسیر پیشرفت را سد کنند چون ملت ایران در ذات خود توانایی خلق راه‌های جدید را دارد.

سخنان رئیس‌جمهور در لایه‌ای عمیق‌تر، پیامی به داخل و خسارچ بود؛ به داخل برای امیدآفرینی و جلوگیری از یأس عمومی و به خارج برای تأکید بر اینکه فشار حداکثری، ابزار مؤثری برای مهار ایران نخواهد بود.

غلبه جنبه روانی تحریم‌ها

کاظم غریب‌آبادی، معاون وزیر خارجه نیز با نگاهی فنی‌تر توضیح داد که بازگشت قطعنامه‌های سازمان ملل، تغییر کیفی چندانی در وضعیت تحریمی ایران ایجاد نمی‌کند: «این تحریم‌ها قابل قیاس با تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا نیست و چیزی به نظام تحریمی ایران اضافه نمی‌کند».

با این حال، او هشدار داد که اگر اسنپ‌یک عملی شود، توافق اخیر ایران و آژانس در قاهره متوقف خواهد شد. به گفته او، اروپایی‌ها می‌کوشند ایران را در موضع متهم قرار دهند، در حالی که خودشان هرگز به تعهداتشان پایبند نبوده‌اند.

سعید خطیب‌زاده، معاون وزیر خارجه هم در گفت‌وگو با المیادین یادآور شد که «اروپایی‌ها با فعال‌سازی مکانیسم ماشه، سطح غیرقابل پیش‌بینی بودن اوضاع را به بالاترین حد می‌رسانند». با این حال تأکید کرد که «پنجره دیپلماسی همچنان باز است». این موضع‌گیری نشان داد که بخشی از دستگاه سیاست خارجی ایران همچنان به امکان گفت‌وگو و مذاکره باور دارد و می‌کوشد، کانال دیپلماسی را زنده نگه دارد.

از تهدید به خروج از NPT تا هشدار شدید به اروپا

در بین مجلسی‌ها اما واکنش‌ها به مراتب تندتر بود و بیشتر

بر «اقدام متقابل سخت» تأکید داشتند. ابراهیم عزیزی، رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس گفته که «فشار حداکثری هیچ‌گاه جواب نداده است. این بار سخت‌تر از همیشه پشیمان خواهند شد».

علیرضا سلیمی، عضو هیأت رئیسه نیز تصریح کرده «گزینه‌های متعددی روی میز ایران است، یکی از آنها خروج از NPT است.» او بازگشت قطعنامه‌ها را «آغاز فروپاشی قواعد بین‌الملل» خوانده است. اسماعیل کوثری، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس هم هشدار داده که «اگر کوچک‌ترین اقدامی علیه ایران انجام شود، ما از معاهده NPT خارج شده و توافق با آژانس لغو خواهد شد. تحریمی نمانده که علیه ما اعمال نشده باشد». محمد رشیدی، نماینده کرمانشاه گفته که «پاسخ ایران محکم و اجتناب‌ناپذیر است». فداحسین مالکی عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی هم تأکید کرده که «جمهوری اسلامی ایران برای هر سناریو آماده است، از خروج از توافق با آژانس تا بررسی جدی خروج از NPT». این مواضع نشان می‌دهد که مجلس تمایل بیشتری به اتخاذ تصمیمات حاد دارد. اشاره مکرر به خروج از معاهده NPT نیز اهمیت ویژه دارد. ایران بارها در سال‌های گذشته این تهدید را مطرح کرده اما تاکنون از آن فقط به‌عنوان اهرم فشار استفاده کرده است چراکه خروج واقعی از NPT می‌تواند، تبعات گسترده‌ای برای جایگاه حقوقی ایران در نظام بین‌الملل داشته باشد اما همزمان پیامی روشن به غرب خواهد بود که ایران، ابزارهای بازدارنده قدرتمندی در اختیار دارد.

برخی دیگر مثل محمد مخبر، معاون اول دولت سیزدهم اما معتقدند که ایران می‌تواند، تحریم‌ها را به فرصت بدل کند. مخبر در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «اسنپ‌یک در حالی بدون لحاظ موازین حقوقی در شورای امنیت مطرح می‌شود که تحریم‌های فعلی آمریکا چند برابر تحریم‌های مندرج در برجام است. توسل به فشار به جای دیپلماسی سازنده، غیرقانونی و تهدید برای صلح جهانی است».

او افزود: «ایران با مدیریت هوشمندانه تحریم‌ها، چالش‌های جدید را هم به فرصت تبدیل خواهد کرد». این پیام یادآور رویکردی است که سال‌هاست در فضای سیاسی کشور تکرار می‌شود، اینکه تهدیدها می‌توانند به فرصت‌های نو برای استقلال و توسعه بدل شوند، مشروط بر اینکه مدیریت داخلی کارآمد باشد.

ضرورت تلفیق دیپلماسی و میدان

در کنار مقامات رسمی، برخی فعالان سیاسی هم دیدگاه‌های خود را مطرح کردند. محمدعلی ابطعی، فعال اصلاح‌طلب در شبکه ایکس نوشت: «عزت و رفاه مردم ایران با دو بال متوازن دیپلماسی و میدان گره خورده است». او تأکید کرد که تجربه‌های اخیر، از رأی‌گیری شورای امنیت تا وتوی آتش‌بس در غزه، نشان می‌دهد که باید هر دو مسیر همزمان دنبال شود.

احمد زیدآبادی، روزنامه‌نگار و فعال رسانه نیز در یادداشتی در کانال تلگرامی خود، هفته جاری را نقطه‌ای سرنوشت‌ساز برای ایران خواند و تأکید کرد، استفاده یا عدم استفاده از این فرصت، کشور را به دو مسیر متفاوت هدایت خواهد کرد. او

معتقد است که دستیابی به مصالحه هنوز ممکن و کم‌هزینه است اما با اجرایی شدن تحریم‌های سازمان ملل، شرایط به کلی تغییر خواهد کرد. زیدآبادی افزود که مساله تنها اقتصادی نیست و مسالّه اصلی، فضایی است که در داخل و محیط بین‌الملل برای کشورمان پیش خواهد آمد.

بررسی واکنش‌ها به رد پیش‌نویس قطعنامه شورای امنیت برای تداوم لغو تحریم‌های ایران، نشان می‌دهد که چهار شکل از واکنش در حال حاضر در کشور در جریان است؛ دولت و رئیس‌جمهور بر سرمایه انسانی و امیدآفرینی همراه با پیام روشن به غرب که اسنپ‌یک ابزار بازدارنده مؤثری نخواهد بود، تمرکز دارند. دستگاه دیپلماسی هشدار نسبت به اقدام اروپا تأکید بر جنبه روانی تحریم‌ها و همزمان باز گذاشتن مسیر دیپلماسی را دنبال می‌کند. مجلس اما به دنبال طرح گزینه‌های سخت و تهدید به خروج از NPT برای نشان دادن جدیت ایران در مقابله است. برخی دیگر از چهره‌ها و فعالان سیاسی نیز بر مدیریت هوشمندانه و فرصت‌سازی از تهدیدها همچنین ضرورت تلفیق دیپلماسی و میدان تأکید دارند. این تصویر نشان می‌دهد که گرچه تاکتیک‌ها متفاوت است اما اجماع ملی بر سر مقاومت و عدم عقب‌نشینی وجود دارد.

دیپلماسی یا تقابل؟

ایران در آستانه تصمیمی سرنوشت‌ساز قرار دارد. ضرب‌الاجل یک هفته‌ای برای تعیین تکلیف اسنپ‌یک، این پرسش را پیش می‌کشد که ایران چه راهی در پیش خواهد گرفت. به نظر می‌رسد در این باره چند سناریو پیش روی کشور است؛ نخست سناریوی دیپلماسی است؛ اگر تا ۲۷ سپتامبر توافق یا تفاهمی حاصل شود، شاید بتوان اجرای کامل اسنپ‌یک را متوقف یا به تعویق انداخت. سفر پیش‌روی پزشک‌یان به نیویورک و حضور او در مجمع عمومی سازمان ملل، می‌تواند فرصتی برای رایزنی‌های مستقیم و غیرمستقیم با طرف‌های مختلف باشد. پزشک‌یان ممکن است از این فرصت استفاده کند تا پیام «راه گفت‌وگو هنوز باز است» را به غرب منتقل کند.

دیگری سناریوی تقابل است؛ اگر دیپلماسی به نتیجه نرسد، احتمال خروج ایران از توافق با آژانس یا حتی NPT بیشتر می‌شود. این اقدام اگرچه هزینه‌های سیاسی و حقوقی دارد اما می‌تواند به‌عنوان پاسخی بازدارنده در برابر فشار غرب عمل کند. نکته مهم در هر دو سناریو این است که ایران قصد ندارد متغیله در برابر فشارها بایستد.

اسنپ‌یک اگرچه در سطح بین‌المللی به‌عنوان ابزاری برای فشار بر ایران مطرح شد اما واکنش‌های داخلی نشان داد که این ابزار نمی‌تواند، ایران را به عقب‌نشینی وادار کند. از سخنان پزشک‌یان درباره سرمایه انسانی گرفته تا تهدیدهای مجلس برای خروج از NPT همه و همه بیانگر این نکته‌اند که ایران در برابر فشار خارجی آماده است، مسیرهای متنوعی را طی کند. دولت با تأکید بر توان داخلی، مجلس با تهدید به واکنش سخت و فعالان سیاسی با توصیه به تلفیق دیپلماسی و میدان هر یک راهی پیشنهاد می‌کنند. اما در نهایت هیچ جریان سیاسی در ایران تسلیم در برابر فشار خارجی را گزینه قابل تصور نمی‌داند.

کابوس کوچ اجباری

۲۷۰ هزار فلسطینی در حال ترک غزه هستند

گروه بین‌الملل: با ادامه حملات اسرائیل به نوار غزه، این منطقه درگیر بحرانی بی‌سابقه انسانی، نظامی و سیاسی شده است. بر اساس گزارش‌ها طی هفته‌های اخیر حدود ۲۷۰ هزار فلسطینی مجبور به ترک خانه‌های خود شده و به سمت جنوب نوار غزه کوچ کرده‌اند اما نزدیک به ۹۰۰ هزار نفر دیگر همچنان در مناطق بمباران شده باقی مانده‌اند و از کوچ اجباری امتناع می‌کنند. منطقه المawasi در خان یونس و رفح با جمعیتی بالغ بر ۱ میلیون نفر بیش از ۱۱۰ هدف حملات هوایی و بمباران مکرر قرار گرفته و تاکنون بیش از ۲ هزار نفر در این مناطق جان خود را از دست داده‌اند. این آمار نشان‌دهنده شدت بحران انسانی است که زندگی روزمره ساکنان را تقریباً غیرممکن کرده است. اسرائیل تاکنون بیش از ۷۰ درصد شهر غزه را تخریب کرده و زیرساخت‌هایی که در سال‌های اخیر بازسازی شده بودند از جمله منابع آب، فاضلاب، مدارس و پناهگاه‌ها، هدف حملات هوایی قرار گرفته‌اند. با بسته شدن گذرگاه شمالی زکیم، ورود کمک‌های بشردوستانه به شمال نوار غزه متوقف شده و تنها گذرگاه کرم ابوسالم در جنوب فعال است. محدودیت‌ها و سیاست مدیریت قطره‌چکانی ورود کالاها باعث تشدید قحطی، گرسنگی و بحران بهداشتی در میان مردم شده و شرایط انسانی را به شدت بحرانی کرده است. مردم غزه برای تأمین مایحتاج اولیه زندگی با مشکلات جدی مواجه هستند. قیمت کالاهای اساسی به طور چشمگیری

افزایش یافته و بسیاری از خانواده‌ها قادر به خرید حتی مواد غذایی پایه نیستند. خانواده‌های ۶ تا ۷ نفره برای تأمین نان روزانه حدود ۱۲ دلار هزینه می‌کنند، در حالی که بسیاری از خانواده‌ها وابسته به کمک‌های بشردوستانه هستند و بدون آن تأمین نیازهای اولیه تقریباً غیرممکن است. کمبود آب آشامیدنی و مشکلات توزیع غذا باعث شده است که شهروندان برای دسترسی به منابع محدود مجبور باشند مسافت‌های طولانی را طی کنند و با خطر حملات مواجه شوند. مصر با توجه به مرز مشترک با نوار غزه و نگرانی از پیامدهای احتمالی بحران، سناریوهای خطرناکی را برای خود ترسیم کرده است. هرگونه نفوذ نیروهای اسرائیلی به خاک مصر، کوچ اجباری پناهندگان غزه به سینا یا حمله اسرائیل به خاک مصر، خط قرمز قاهره محسوب می‌شود. نیروهای نظامی مصر دستورالعمل‌هایی دریافت کرده‌اند تا در صورت موج آوارگی گسترده ظرف ۷۲ ساعت تعداد نیروها و تجهیزات سنگین را در شبه‌جزیره سینا دو برابر کنند و از هرگونه شلیک به فلسطینیان که به مرز نزدیک می‌شوند، اجتناب شود و تنها بر اساس استانداردهای بشردوستانه اقدام شود. مقام‌های مصری همچنین از طریق تماس با مقامات آمریکایی، نگرانی خود را از ادعاهای اسرائیل مبنی بر قاچاق سلاح به حماس اعلام کرده‌اند و این ادعاها را غیرمنطقی خوانده‌اند. از منظر سیاسی، اقدامات اسرائیل با سکوت یا حمایت ضمنی متحدان استراتژیک آن از

جمله آمریکا همراه بوده است. دولت فلسطین و نهادهای حقوقی بین‌المللی، اسرائیل و کشورهای که در جنایات نسل‌کشی غزه نقش دارند را مسئول مستقیم این بحران انسانی دانسته و از جامعه بین‌المللی خواسته‌اند که اقدامات مؤثر و جدی برای توقف خشونت‌ها انجام دهند. کمبود شدید کمک‌های بشردوستانه و محدودیت ورود کالاها باعث شده که تنها حدود ۸ تا ۱۰ درصد نیاز واقعی مردم تأمین شود. سیاست «ورود قطره‌چکانی» کالاها و مدیریت قحطی نه تنها جان هزاران نفر را تهدید می‌کند بلکه شرایط برای افزایش آشوب و هرج و مرج در مناطق شمالی غزه را فراهم کرده است. با ادامه حملات هوایی و بسته شدن مسیرهای اصلی ورود غذا و دارو، بحران انسانی در غزه به مرز فاجعه نزدیک شده و نگرانی‌ها نسبت به افزایش آوارگان و موج مهاجرت در منطقه شدت گرفته است. علاوه بر ابعاد انسانی، بحران غزه انعکاس‌دهنده پیچیدگی‌های منطقه‌ای نیز هست. مصر

با آماده‌سازی نیرو و تجهیزات در مرز، تلاش دارد مانع از بروز کوچ اجباری گسترده و افزایش تنش با اسرائیل شود. این کشور با نمایش قدرت نظامی و فشار دیپلماتیک به تل‌آویو سعی دارد، امنیت مرزهای خود را تضمین کند اما هم‌زمان باید بین پاسخ به بحران انسانی و حفظ ثبات داخلی خود تعادل برقرار کند. در مجموع، وضعیت غزه نمونه‌ای آشکار از هم‌پوشانی بحران انسانی، تنش‌های نظامی و پیچیدگی‌های سیاسی منطقه‌ای است. اقدامات اسرائیل، واکنش محدود جامعه جهانی و موضع محتاطانه مصر در کنار محرومیت‌های شدید اقتصادی و انسانی، زمینه را برای یک بحران طولانی‌مدت فراهم کرده است که پیامدهای آن می‌تواند علاوه بر نوار غزه، امنیت و ثبات کل خاورمیانه را تحت تأثیر قرار دهد. بدون اقدام فوری و مؤثر بین‌المللی، احتمال گسترش قحطی، افزایش آوارگان و تشدید تنش‌های نظامی و سیاسی در منطقه به شدت بالاست.

ترجمه

دیدگاه: یادداشت روز

چتر هسته‌ای در خلیج فارس

پیمان دفاعی عربستان و پاکستان چیست؟

ابوالفضل خدایی

گروه بین‌الملل

توافق تازه دفاعی میان عربستان سعودی و پاکستان که ۱۷ سپتامبر ۲۰۲۵ در ریاض به امضا رسید، یکی از مهم‌ترین تحولات امنیتی منطقه در سال‌های اخیر به شمار می‌رود. این توافق که «پیمان دفاع متقابل راهبردی» نام گرفته، شامل بندی کلیدی است که هرگونه تجاوز به یکی از دو کشور را تجاوز به هر دوی آنها می‌داند. افزون بر این، همکاری در حوزه‌های آموزش نظامی، مانورهای مشترک، تبادل اطلاعات، توسعه صنایع دفاعی و حتی امکان اعزام نیرو نیز در آن پیش‌بینی شده است. بدین ترتیب، رابطه‌ای که سال‌ها غیررسمی و بیشتر در قالب همکاری‌های موردی جریان داشت، اکنون در قالبی امنیتی و حقوقی تثبیت شده است.

با این حال مهم‌ترین و جنجالی‌ترین بخش توافق، سخنان وزیر دفاع پاکستان بود که اعلام کرد «برنامه هسته‌ای این کشور در صورت نیاز در اختیار عربستان قرار خواهد گرفت.» این جمله به‌نوعی اشرارهای بی‌سابقه به احتمال گسترش چتر بازدارندگی هسته‌ای پاکستان به عربستان تلقی شد و موجی از واکنش‌ها را در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی برانگیخت. تحلیلگران غربی تأکید دارند که همین احتمال حتی بدون استقرار فیزیکی سلاح‌ها در خاک عربستان، معادلات بازدارندگی را تغییر داده و محاسبات کشورهای رقیب از جمله ایران، اسرائیل و هند را پیچیده‌تر خواهد کرد. پرسش اساسی این است که چرا این توافق دقیقاً در این مقطع زمانی به امضا رسید؟ برای یافتن پاسخ باید به فضای پرتنش منطقه‌ای توجه کرد. در ماه‌های اخیر، حملات اسرائیل در حوزه خلیج فارس و برداشت کشورهای عربی از کاهش تعهدات امنیتی ایالات متحده، موجب شده تا عربستان سعودی به دنبال گسترش و تنوع‌بخشی به روابط دفاعی خود باشد. این تحولات، ریاض را به سمت اتخاذ تدابیری سوق داده که بتواند در برابر تهدیدات احتمالی، موقعیت مستحکم‌تری داشته باشد.

مقامات سعودی بر این نکته تأکید دارند که توافق اخیر صرفاً جنبه دفاعی دارد. با این حال بستر و شرایطی که این توافق در آن شکل گرفته، گویای اهدافی فراتر از یک همکاری صرفاً دفاعی است. افزایش تنش‌ها با ایران نگرانی‌های فزاینده نسبت به اقدامات اسرائیل و بی‌ثباتی در ساختار شورای

همکاری خلیج فارس، همگی نشان می‌دهند که هدف اصلی عربستان از این توافق، تقویت توان بازدارندگی و بالا بردن هزینه‌های هرگونه اقدام تهاجمی علیه این کشور است. در واقع، این توافق را می‌توان بخشی از راهبرد کلان ریاض برای حفظ امنیت ملی و تثبیت جایگاه منطقه‌ای‌اش در شرایطی دانست که معادلات ژئوپلیتیکی به سرعت در حال تغییر هستند. پیامدهای عملی توافق نیز اهمیت بالایی دارد. پاکستان احتمالاً نقش پررنگ‌تری در آموزش نیروهای سعودی، مشاوره‌های عملیاتی، تبادل اطلاعات و برگزاری رزمایش‌ها بر عهده خواهد گرفت. همکاری‌های صنعتی – دفاعی دو کشور نیز می‌تواند، سرعت بیشتری بگیرد. برخی منابع حتی احتمال داده‌اند، نیروهای پاکستانی به‌طور چرخشی در خاک عربستان مستقر شوند؛ موضوعی که در صورت تحقق، سطح همکاری‌ها را وارد مرحله‌ای تازه می‌کند. اما عنصر هسته‌ای است که بیش از همه موجب نگرانی شده است. هرگونه انتقال رسمی دارایی‌های هسته‌ای یا حتی قرار دادن آنها در دسترس یک کشور غیرهسته‌ای با روح معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) در تضاد است و می‌تواند، واکنش منفی گسترده جامعه بین‌الملل و حتی تحریم‌ها را در پی داشته باشد. حتی در سطح غیررسمی نیز چنین توافقی، اعتبار رژیم عدم اشاعه را تضعیف کرده و مرز میان کشورهای دارای سلاح هسته‌ای

و فاقد آن را مبهم می‌کند. همین مسأله موجب شده تا بسیاری از تحلیلگران غربی از پیامدهای حقوقی و امنیتی آن ابراز نگرانی کنند. از نظر دیپلماتیک، پیامدهای توافق برای قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای پیچیده است. هند که همواره نسبت به روابط دفاعی اسلام‌آباد حساس بوده، این بار با توجه به منافع گسترده‌اش در حوزه انرژی و سرمایه‌گذاری در عربستان باید واکنشی حساب شده و محتاطانه داشته باشد. ایالات متحده در موقعیتی دشوار قرار دارد: از یک‌سو متحدان خلیجی از عدم اطمینان نسبت به تعهدات امنیتی واشنگتن ناراضی‌اند و از سوی دیگر، هرگونه گسترش بازدارندگی هسته‌ای به عربستان از نظر آمریکا، تهدیدی جدی برای نظم عدم اشاعه جهانی است. در اروپا نیز بحث بر سر این است که چگونه باید میان نگرانی‌های مربوط به گسترش تسلیحات هسته‌ای و نیاز به حفظ ثبات در خاورمیانه تعادل برقرار کرد.

در سطح راهبردی، خطر درگیر شدن مستقیم پاکستان در منازعات خلیج افزایش می‌یابد. در صورت وقوع بحران میان عربستان و رقبایی چون ایران یا اسرائیل، اسلام‌آباد ممکن است تحت فشار قرار گیرد تا موضع بازدارندگی خود را تشدید یا حتی تهدید به استفاده از سلاح هسته‌ای را برجسته کند. چنین وضعیتی احتمال محاسبات اشتباه و آغاز زنجیره‌ای از واکنش‌های پیش‌دستانه را بالا می‌برد. در عین حال اگر توافق باعث نشود، هزینه‌های حمله به عربستان به‌طور چشمگیری افزایش یابد، می‌تواند نقش بازدارنده‌ای ایفا کند. شرط تحقق این سناریو وجود شفافیت، مدیریت دقیق فرماندهی و کنترل و درک مشترک از خطوط قرمز است؛ عناصری که در محیط پرتنش خاورمیانه کمتر مشاهده می‌شود.

این توافق ممکن است، اروپا و ایالات متحده را به بازنگری و بازسازی ساختارهای امنیتی موجود با هدف کاهش تمایل عربستان سعودی به پیگیری گزینه‌های غیررسمی برای دستیابی به نوعی حمایت هسته‌ای سوق دهد. در واقع چنین توافقی می‌تواند به‌عنوان زنگ هشدار برای قدرت‌های غربی تلقی شود؛ نشانه‌ای از آنکه متحدان منطقه‌ای‌شان در حال ارزیابی مجدد وابستگی‌های سنتی خود هستند و راه‌های جایگزین برای تضمین امنیت ملی را جست‌وجو می‌کنند. این توافق دفاعی، عربستان و کشور مقابل را وارد مرحله‌ای جدید کرده است که می‌تواند هم موجب تقویت امنیت منطقه شود و هم زمینه‌ساز بی‌ثباتی باشد. موفقیت آن به شفافیت و کنترل در اجرای توافق بستگی دارد؛ در غیر این صورت ممکن است به بحرانی تازه در خلیج فارس منجر شود.

رویارویی بی‌حاصل غرب با ایران

تحلیل سفیر سابق انگلیس
از فعال‌سازی مکاتیسم ماشه

«راب مک‌ایر» سفیر سابق بریتانیا در ایران در مقاله‌ای در شورای آتلانتیک هشدار داده است که بازگشت تحریم‌ها علیه ایران، امیدها برای احیای توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ را به شدت کاهش می‌دهد. او می‌نویسد، کشورهای اروپایی عضو E۳ شامل بریتانیا، فرانسه و آلمان، خود را مجبور به فعال‌سازی مکاتیسم «اسنپبک» کرده‌اند تا تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران بازگردانده شود. این اقدام در پایان ماه جاری اجرایی خواهد شد مگر آنکه تهران در آخرین لحظات امتیازی بدهد و شورای امنیت را از بازگرداندن تحریم‌ها منصرف کند.

مک‌ایسر می‌گوید، دلیل این فشار، جلوگیری از حذف نگرانی‌های بین‌المللی درباره برنامه هسته‌ای ایران است. با وجود آسیب‌های وارد شده به تأسیسات هسته‌ای ایران در ژوئن گذشته و محدودیت دسترسی بازوستان آژانس به سایت‌های کلیدی، کشورهای عضو سازمان ملل با فعال شدن «اسنپبک» موظف به اجرای تحریم‌ها خواهند شد از جمله تحریم تسلیحاتی. او هشدار می‌دهد که این اقدام تأثیر اقتصادی زیادی بر ایران ندارد اما تأثیر سیاسی آن، دشوارتر شدن هرگونه توافق جدید است. ایران تهدید کرده که ممکن است، اقدامات تلافی‌جویانه انجام دهد از جمله خروج از پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای.

از نگاه مک‌ایسر، اکنون بهترین زمان برای مذاکره بر سر توافقی پایدار با ایران است اما بازگرداندن تحریم‌ها، جامعه بین‌المللی را وارد دور تازهای از رویارویی بی‌حاصل می‌کند. اختلاف نظر در حکومت ایران و مواضع حداکثری آمریکا، چشم‌انداز مذاکرات را تیره و تار کرده است. او تأکید می‌کند که تنها دو راه برای مهار برنامه هسته‌ای ایران وجود دارد: توافقات الزام‌آور یا اقدام نظامی مستمر چراکه حمله نظامی واحد مانع بازسازی ایران نمی‌شود و آمریکا را به تعهد در «جنگ ابدی» با اسرائیل می‌کشاند. مک‌ایر همچنین اشاره می‌کند که ایران فعال‌سازی بند «اسنپبک» را ناعادلانه می‌داند زیرا تهران به طور کامل به برجام پایبند بوده و خروج آمریکا از آن در ۲۰۱۸ باعث شد، ایران اقدامات خود را تقویت کند. بازگرداندن تحریم‌ها نه تنها شکست برجام را تأیید می‌کند بلکه اصطکاک در شورای امنیت را افزایش می‌دهد و انتظار می‌رود، روسیه و چین از ایران حمایت کنند.

گزارش تجسمی

زنی با کلاه گل‌دار

حراج شاهکاری دیده نشده از پابلو پیکاسو

شاهکاری از پابلو پیکاسو که پیش از این هرگز در معرض دید عموم قرار نگرفته است در پاریس رونمایی شد؛ این اثر قرار است یک ماه دیگر به حراج گذاشته شود. به گزارش رادیو فرانسه، یک پرتۀ استثنایی از دورا مار / Dora Maar (معشوقه پیکاسو) با کلاهی رنگارنگ و گل‌دار، که توسط پابلو پیکاسو در سال ۱۹۴۳ نقاشی شده است و تاکنون هیچ‌گاه در معرض دید عموم قرار نگرفته بود، روز پنج‌شنبه (۱۸ سپتامبر) در هتلی در پاریس رونمایی شد. این نقاشی رنگ روغن با عنوان «پرتۀ زنی با کلاه گل‌دار» با ابعاد ۸۰ در ۶۰ سانتی‌متر، عکاس، الهه سوررئالیست‌ها را که حدود ۱۰ سال با پیکاسو زندگی کرد به تصویر می‌کشد. این اثر هرگز به نمایش گذاشته نشده بود، مگر در کارگاه نقاشی پابلو پیکاسو و برای چند دوست. وجود این تابلو نقاشی پیش‌تر فقط از طریق عکسی که توسط براسایی، عکاس مجارستانی – فرانسوی در استودیوی پیکاسو در سال ۱۹۴۴ میلادی گرفته شد، مشخص شده بود. یک نمایشگاه در سال ۲۰۱۹ در «تیت مدرن» واقع در لندن جایگاه «دورا مار» را در خط مقدم جنبش سوررئالیستی مطرح کرد. گالری (Amar) در همان شهر در سال ۲۰۲۲ نمایشگاهی از فوتوگرام‌ها و عکس‌های او برگزار کرد، از جمله از شاهکار خدجنگ «پیکاسو» به نام «گزنیکا»، که «دورا مار» عکاس رسمی‌اش بود. هم‌چنین در سال ۲۰۲۴ میلادی، عکس‌های «دورا مار» در یک نمایشگاه بزرگ دربارهٔ عکاسی سوررئالیستی در «موزه دالی» در فلوریدا گنجانده شد. کریستوف لوسین، مسئول فروش «خانهٔ حراجی» که فروش اثر را برای ۲۴ اکتبر برنامه‌ریزی کرده است، توضیح داد: «قیمت این اثر حدود ۸ میلیون یورو تخمین زده می‌شود، تخمینی پایین و معقول که می‌تواند، سر به فلک بکشد.» او افزود: «این نقاشی که در تاریخ ۱۱ ژوئیهٔ ۱۹۴۳ توسط پیکاسو امضا شده در آگوست ۱۹۴۴ توسط یک مجموعه‌دار بزرگ فرانسوی، پدربزرگ ذی‌نفعان فعلی، که مایل به فروش آن به عنوان بخشی از یک دارایی هستند، خریداری شد.

یک اثر کمیاب

آنیس سوسستر–باربه، متخصص آثار پیکاسو که در مراسم رونمایی از این اثر در پاریس حضور داشت، توضیح داد: «این اثر هرگز لاک نخورده و مرمت نشده است و در وضعیت اولیه خود قرار دارد.» کریستوف لوسین که این اثر را «کاملاً استثنایی و نقطهٔ عطفی در تاریخ هنر و آثار پیکاسو» معرفی می‌کند، معتقد است: «این نقاشی با الهام از «سبک‌های طبیعت‌گرایی و کوئیسم»، دورا مار را در چنگال غم اما با چهره‌ای آرام نشان می‌دهد. این در تضاد با سایر پرترهایی است که در آن‌ها استاد اسپانیایی او را با حالتی به تصویر کشیده است که در آن خشونت و احساسات بسیار قوی به نظر می‌رسد.» در این تابلو دورا مار کلاهی گل‌دار با رنگ‌های نسبتاً روشن (قرمز، زرد، سبز، بنفش) بر سر دارد. این نقاشی متعلق به زمانی است که پیکاسو دورا مار را به خاطر زن جوان‌تری به نام فرانسوا ژیلو رها کرده بود. این نقاشی، اثری کمیاب از پیکاسو محسوب می‌شود. البته اولویه پیکاسو، نوهٔ نقاش معتقد است فروش این اثر در فرانسه هم اقدامی نادر است. پیش‌تر چندین پرتره از دورا مار در ایالات متحده توسط حراجی‌های بزرگ آنگلو ساکسون فروخته شده است. در سال ۲۰۰۶ «دورا مار با گریه» در نیویورک به قیمت ۹۵ میلیون دلار فروخته شد و پیش از آن «زنی نشسته در باغ» (۱۹۳۸) در سال ۱۹۹۹ در نیویورک به قیمت ۴۹ میلیون دلار خریداری شد. این پرتره که روز پنج‌شنبه در هتلی در پاریس رونمایی شد، تأیید اصالت را داراست و پیش‌تر متخصصان، کارشناسان و علاقه‌مندان آثار پیکاسو تصویری سیاه و سفید از آن را در کاتالوگ‌ها دیده بودند.

ادوار پیکاسو

پابلو پیکاسو ۲۵ اکتبر ۱۸۸۱ متولد شد. والدین او هنرمند بودند و پدر پیکاسو از همان دوران کودکی تکنیک‌های رسمی طراحی را به او آموخت و پیکاسو در ۸ سالگی توانست به مهارت کامل در خلق نقاشی‌های رنگ روغن دست پیدا کند و در ۱۳ سالگی فعالیتش به عنوان هنرمند را آغاز کرد و سبک رئال را پیش گرفت و بیشتر علاقه داشت صحنه‌هایی با مضامین مذهبی و پرتره‌های اعضای خانواده‌اش را نقاشی کند. این رویکرد سنتی و آکادمیک در نقاشی‌های الهام‌گرفته از کلیسا و تصویر عزیزانش هم‌چون نقاشی‌های «مرد کلیسا» و «پرتره مادر هنرمند» آشکار است. با این حال، از سال ۱۸۹۷ نقاشی‌های پیکاسو از سبک واقع‌گرایانه فاصله گرفت. نقاشی‌هایی چون «لولا، خواهر هنرمند» بدون شک تحت‌تأثیر ادوارد مونک، نقاش آسپر سیونیست و تولوز-لوترک، نقاش پست امپرسیونیست خلق شده‌اند و علاقهٔ روزافزون پیکاسو را به تجربه سبکی آزادتر و آوانگارد نشان می‌دهد. پیکاسو سال ۱۹۰۱ میلادی به نظر می‌رسید که کاملاً رئالیسم را رها کرده است. این موضوع را به وضوح می‌توان در انتخاب رنگ‌های او متوجه شد که از رنگ‌های طبیعی به طیف آبی تغییر کرده بود. این تغییر در انتخاب رنگ تا سال ۱۹۰۴ ادامه پیدا کرد و امروزه به عنوان «دورهٔ آبی» شناخته می‌شود. هنر این دوره هم از نظر رنگ و هم از نظر موضوع تاریک است؛ رویکردی که احتمالاً ناشی از افسردگی ناشی از خودکشی یک دوست نزدیک او بوده است. آثار هنری تکرنگ این دوره اغلب دارای چهره‌هایی هستند که در فقر یا ناامیدی زندگی می‌کنند، مانند نوازنده گیتار لاغر در «گیتاریست پیر» و مادری که در نقاشی «مادر و کودک» فرزندش را در آغوش گرفته است. هنگامی که پیکاسو در سال ۱۹۰۴ به «دورهٔ رُز» خود گذر کرد به نقاشی کردن چهره‌ها به سبک خاص خود ادامه داد. درحالی که رنگ‌های آبی هنوز در این نقاشی‌ها وجود دارد اما با سایه‌های گرم‌تر همراه شده‌اند. به همین ترتیب، پیکاسو پس از نقل مکان به منطقهٔ مون‌مارتر در پاریس، تمرکز خود را از افرادی که در ناامیدی زندگی می‌کردند، به سرگرمی‌ها از جمله آکروبات‌ها و سایر نوازندگان سیرک تغییر داد. پیکاسو طی سه سال پس از دورهٔ رز خود، از هنر آفریقایی الهام گرفت. این مرحله که به عنوان «دورهٔ آفریقایی» او شناخته می‌شود، گرمای دورهٔ رز را و حافظ کرد اما تغییری در سبک و موضوع را منتقل کرد. او به جای به تصویر کشیدن آکروبات‌ها، نقاشی کردن تصاویر انتزاعی را آغاز کرد. یکی از خودنگارهای او تحت‌تأثیر همین دوره خلق شده است. کوئیسم ژانری است که موضوعات مورد نظر و اشیاء را در قالب اشکالی با زاویه‌های شکسته‌شده به تصویر می‌کشد. پیکاسو و رُوز براک از پیشگامان سبکی بودند که به یکی از مهم‌ترین جنبش‌های هنری تبدیل شد.

تازه‌های ادب و هنر

نقد، سلیقه نیست

نظر حسین پاینده دربارهٔ فضای نقد ادبی ایران و تأثیر آن بر آثار ادبی

حسین پاینده، منتقد ادبی، مترجم و استاد نظریه و نقد ادبی دانشگاه علامه طباطبایی، از چهره‌های مطرح حوزهٔ نقد ادبی در ایران است. پاینده، چه در آثار تألیفی و چه در ترجمه‌هایش، همواره به معرفی نظریه‌های مختلف نقد ادبی و مطالعات میان‌رشته‌ای در حوزهٔ نقد پرداخته و علاوه بر این، کاربرد نظریه‌های ادبی و مطالعات میان‌رشته‌ای را در عمل و با تحلیل آثار گوناگون برپایهٔ نظریه‌های مختلف نشان داده است. از جمله می‌توان به سهم ارزندهٔ او در معرفی نظریهٔ روانکاوی و کاربرد آن در نقد ادبی اشاره کرد. رویکرد پاینده در نقد ادبی، رویکردی دانشگاهی و آکادمیک است. او هم‌چنین پیگیر جدی ادبیات داستانی معاصر ایران است که دو کتابش در این زمینه، یعنی «گشودن رمان» و «داستان کوتاه در ایران»، گواه این مدعاست.

تفاوت نقد ادبی با نظرات سلیقه‌ای

پاینده در گفت‌وگو با ایبنا دربارهٔ وضعیت امروز نقد ادبی در ایران می‌گوید: «در سال‌های اخیر، ترجمهٔ منابع نقد ادبی به زبان فارسی کمک شنایانی به فهم علمی این حوزه از مطالعات ادبی کرده است. این منابع نه‌فقط درک ما از نقد ادبی را دگرگون کرده‌اند بلکه هم‌چنین توقعات خوانندهٔ علاقه‌مند به این حوزه را هم به‌لحاظ کیفی ارتقاء داده‌اند. آرام‌آرام داریم به جایی می‌رسیم که خواننده دیگر اصلاً نپذیرد کسی برداشت‌های شخصی خود، یا ارزش داوری‌های شخصی‌اش را ذیل عنوان «نقد ادبی» ارائه کند. درک این موضوع که نقد باید مبتنی بر نظریه‌های علوم انسانی باشد و بیش از هر چیز با تحلیل و استدلال و تبیین معانی آثار ادبی سر و کار دارد و نه اعلام نظرات سلیقه‌ای، البته هنوز مستلزم پژوهش و تدریس و ترجمه و ارائهٔ نمونه‌های نقد عملی از آثار ادبی و هنری است. در مجموع، به نسبت دو سه دهه پیش وضعیت بهتری داریم. با این حال، بسیاری از نظریه‌های جدیدتر نقد ادبی، با هنوز معرفی نشده‌اند و یا ما درک درست و عمیقی از آن‌ها نداریم. برای مثال به دلیل حساسیت‌های فرهنگی و سیاسی دربارهٔ موضوعات یا حوزه‌های خاصی از علوم

شبکه‌خانگی

فضای گمراه‌کننده

نگاهی به مینی سریال **شکارگاه ساخته نیما جاویدی**

فرزانه متین

گروه سینما، تئاتر و تلویزیون

مینی‌سریال ۹ قسمتی «شکارگاه» دومین تجربه «نیما جاویدی» در عرصه سریال‌سازی پس از اکتور است. با این حال، «شکارگاه» برخلاف «اکتور» درخشان ظاهر نمی‌شود؛ هرچند در مقایسه با تولیدات پلنفرم‌های دیگر همچنان اثری با استاندارد بالاتر محسوب می‌شود. این مجموعه با پایلوتی قدرتمند آغاز می‌شود و تماشاگر را برای ادامه ماجرا مشتاق نگه می‌دارد. در ابتدا به‌عنوان تریلر معرفی می‌شود اما به‌تدریج به ژانرهایی چون معمایی، درام، عاشقانه و حتی وسترن نیز سرک می‌کشد. مشکل اصلی از قسمت دوم به بعد رخ می‌دهد: ریتم روایت بیش از حد شتاب‌برده پیش می‌رود و تعلیق لازم از بین می‌رود. گره‌هایی که در هر اپیزود ایجاد می‌شوند، اغلب در همان قسمت گشوده می‌شوند و سیر منطقی داستان از دست می‌رود. در کنار این، خردپیرنگ‌های متعدد و بعضاً بی‌ربط، مسیر اصلی را به حاشیه می‌برند و حجم بالای اتفاقات، تمرکز روایت را از بین می‌برد. «شکارگاه» که در ابتدا یک سریال ماجراجهور بود با آمد و رفت شخصیت‌های گوناگون، نشان می‌دهد که کارگردان می‌خواهد این سریال را به سمت شخصیت‌محور هم بکشاند که در این زمینه ناکام ماند و به دلیل آنکه در چهار قسمت

کلیدی آن هیچ اتفاق مهمی در جهت پیشبرد داستان رخ نمی‌دهد به تدریج اصل داستان به دست فراموشی سپرده‌شد تا سرانجام در دو قسمت آخر، مخاطب دوباره به جهان اثر پی ببرد. داستان از جایی آغاز می‌شود که پیشکار ولیعهد، جواهرات سلطنتی موسوم به گنج دختر را برای مدت ۱۰ روز به خانواده نظامی سرهنگ میرعطا می‌سپارد تا در عمارتی بدیم به نام شکارگاه نزدیک تبریز از آن محافظت کنند سپس تحویل ولیعهد داده شود. همین نقطه شروع با پرشش‌های بی‌پاسخ فراوانی همراه است: چرا پیشکار خودش جواهرات را تحویل نمی‌دهد؟ چرا باید خانواده «میرعطا» با بازی «پرویز پرستویی» ۱۰ روز تمام در عمارت بمانند؟ چرا نه کمتر، نه بیشتر؟ و چرا حقیقت اصلی دربارهٔ سرنوشت جواهرات از ابتدا پنهان می‌ماند؟ چرا جاسوسی با لباس باغبانی در آخرین روز باید خانواده سرهنگ را به گلوله ببندد و ... این دست پرسش‌های بی‌پاسخ، داستان را از همان آغاز با ضعف‌های منطقی روبه‌رو می‌کند.

از سسوی دیگر، «جاویدی» روایت خود را در بستر تاریخی مشروطه قرار داده اما برخورد او با تاریخ بیشتر فانتزی است تا واقع‌گرایانه. از دیالوگ‌هایی با لحن امروزی گرفته تا روابط عاشقانه بی‌پروایی که به فضای آن دوران شباهت ندارند، همه چیز یادآور روایت امروزمین است نه بازنمایی قاجار. طراحی لباس و اکسسوری‌ها گرچه زیبا هستند اما همخوانی تاریخی کافی ندارند. اگر قرار نبود این جزئیات رعایت شود، چه ضرورتی داشت که داستان در آن بستر تاریخی روایت شود؟ نمونه‌های موفق‌ی چون «شهرزاد»، «خاتون» یا «شب دهم» و «کیف

شناسه آگهی: ۲۰۰۳۵۶۶	نوبت اول
ارزیابی کیفی برای انتخاب مشاور	
فراخوان نظارت بر عملیات اجرایی احداث راه اصلی یاسوج – اقلید	
حداقل کیلومتر ۲۷۷+۱۲ الی ۵۷+۱۲ (قطعه یک) از سمت یاسوج	
و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.	
مواعد زمانی:	
– تاریخ انتشار فراخوان: ۳۰ شهریور ماه ۱۴۰۴	
– مهلت دریافت اسناد فراخوان/استعلام: ۱ مهر ماه ۱۴۰۴	
– مهلت ارسال پاسخ فراخوان/استعلام: ۸ مهر ماه ۱۴۰۴	
اطلاعات تماس و آدرس دستگاه:	
تهران – خیابان شهید وحید دستگردی (ظفر) – خیابان شهید فرید افشار – نیش آرش – شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور – طبقه اول – کد پستی ۱۹۱۶۶۱۵۸۱۳ – دفتر فنی و بررسی طرح های راه ها، تلفن ۲۲۲۲۷۷۷۰	
م الف ۲۲۸۲	

ترجمه اقتصادی

شش ضلع توسعه

جهان چگونه به توسعه رسید؟

مهتا معرفت

مترجم

بیشتر ثروت جهان از سال ۱۸۰۰ تاکنون ایجاد شده و حدود یک سوم آن در مالکیت اروپائیان و آمریکائیان است درحالی که آنها کمتر از ۲۰ درصد جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند. در سال ۱۵۰۰ میلادی، میزان ثروت متوسط یک فرد چینی کمی بیشتر از یک آمریکایی بود. وقتی به دهه ۱۹۷۰ می‌رسیم، یک آمریکایی ۲۰ برابر ثروتمندتر از یک چینی است. اما چرا؟

بسیاری تلاش کرده‌اند که این موضوع را به امپریالیسم نسبت دهند که به دو دلیل اشتباه است. امپریالیسم اصلا اختراع اروپائیان نبود. امپراتوری‌ها مثل مغول و عثمانی پیش از آن هم مدام به بقیه حمله می‌کردند. همچنین اوج تفاوت ثروت غرب و شرق حدود دهه ۱۹۷۰ اتفاق می‌افتد یعنی سیال‌ها پس از برچیده شدن امپراتوری‌ها.

ساموئل جانسون در کتابش تاریخ راسلاس در ۱۷۵۹ می‌نویسد «چرا و چگونه است که اروپائیان تا این حد قدرتمند هستند؟ آنها می‌توانند به‌سادگی برای تجارت یا هجوم به آسیا و آفریقا بروند اما آسیایی‌ها و آفریقایی‌ها قادر به حمله به مرزهای آنها نیستند.»

بر اساس تحلیل نیل فرگوسن، دلیل اصلی این برتری نه جغرافیا، نژاد یا حتی امپریالیسم بلکه نهادها و ایده‌هایی بود که در غرب شکل گرفتند. شواهد تاریخی مانند تقسیم آلمان به شرقی و غربی همچنین کره شمالی و جنوبی نشان می‌دهد که تفاوت‌ها ناشی از نظام‌های سیاسی و اقتصادی بوده است، نه جغرافیا یا فرهنگ ذاتی. آدام اسمیت نیز در قرن هجدهم دیدگاه را مطرح کرده بود که قوانین و مقررات هر کشور تعیین‌کننده مسیر توسعه آن است.

فرگوسن ۶ نهاد اصلی را عامل تفاوت غرب و شرق معرفی می‌کند:

۱ رقابت: در اروپا تعدد دولت‌ها و رقابت میان آنها و میان کسب‌وکارها باعث نوآوری و رشد شد، درحالی که چین یک دولت متمرکز داشت و پیشرفت تنها از مسیر حکومت ممکن بود.

۲ انقلاب علمی: غرب با علم تجربی توانست بر طبیعت غلبه کند، نمونه آن بهبود فناوری‌های نظامی است. در مقابل، جهان اسلام حتی با علم مخالفت می‌کرد و مثلاً رصدخانه استانبول را نابود کرد.

۳ حقوق مالکیت: مهم‌تر از دموکراسی، تضمین مالکیت خصوصی و حاکمیت قانون بود. در آمریکای شمالی بیشتر مردم مالک زمین شدند، درحالی‌که در آمریکای لاتین، زمین‌ها در اختیار اقلیت اشراف باقی ماند.

۴ پزشکی مدرن: پیشرفت‌های پزشکی در قرن نوزدهم عمر، انسان را دو برابر کرد و حتی در مستعمرات اروپایی اثر مثبت داشت.

۵ جامعه مصرفی: علاقه مردم به خرید و مصرف کالا محرک اصلی انقلاب صنعتی بود. ژاپن نخستین کشور آسیایی بود که این الگو را پذیرفت درحالی که گاندی در هند فقر را تشویق می‌کرد.

۶ اخلاق کاری: برخلاف تصور ویر که آن را به مذهب پروتستان نسبت می‌دهد، اخلاق کاری نتیجه نهادهایی است که انگیزه کار را تقویت می‌کنند. نمونه امروزی آن ساعات کاری بالای کره‌ای‌ها نسبت به اروپایی‌هاست. فرگوسن نتیجه می‌گیرد که شکاف تاریخی شرق و غرب در حال از بین رفتن است. امروزه دانش‌آموزان چینی از آمریکایی‌ها پیشی گرفته‌اند و شرق در ثبت اختراعات جهانی پیش‌تاز است. این یعنی هر جامعه‌ای با ایجاد نهادهای مناسب می‌تواند به توسعه‌ای مشابه دست یابد اما سریع‌تر از تجربه تاریخی غرب. منبع: اکونومیست

توسعه

بررسی تحولات اقتصادی

صدای پای ابرتورم

مکانیسم ماشه چه اثری روی تورم می‌گذارد؟

سعید خوش‌بین

گروه اقتصاد

اقتصاد ایران در آستانه یکی از بحرانی‌ترین دوره‌های خود قرار گرفته است. وزیر اقتصاد از کسری بودجه‌ای معادل ۸۰۰ هزار میلیارد تومان خبر داده که یکی از بزرگ‌ترین ارقام در تاریخ دولت مدرن ایران به شمار می‌آید. این شکاف عمیق میان درآمد‌ها و هزینه‌های دولت، اگر با شوک‌های خارجی همراه شود، می‌تواند آینده اقتصاد و معیشت مردم را به شدت تحت تأثیر قرار دهد. کسری بودجه به معنای ناترازی ساختاری است؛ دولت پول کافی برای تأمین هزینه‌های خود ندارد و ناچار به استفاده از سه ابزار می‌شود: افزایش مالیات، فروش اوراق

بدهی یا استقرار از بانک مرکزی. هر یک از این راه‌ها در نهایت به فشار بیشتر بر مردم ختم می‌شود. افزایش مالیات، بار سنگین‌تری بر دوش بخش تولید می‌گذارد و رکود را تشدید می‌کند. فروش اوراق بدهی، نقدینگی بخش خصوصی را می‌بلعد و نرخ بهره را بالا می‌برد. و در نهایت، استقرار از بانک مرکزی همان چاپ پول بدون پشتوانه است که مستقیم‌ترین اثر را بر افزایش نقدینگی و تورم دارد.

حالا تصور کنید با فعال شدن مکانیسم ماشه، غول نقدینگی از شیشه کسری بودجه خارج شود و آن وقت اقتصاد ایران در معرض چه تحولاتی قرار می‌گیرد؟ در شرایطی که اقتصاد ایران دهه‌هاست با تورم مزمن دو رقمی دست به گریبان است چنین کسری بزرگی می‌تواند به مرحله‌ای خطرناک برسد. برخی اقتصاددانان معتقدند که اگر نرخ تورم از ۱۰۰ درصد عبور کند باید آن را ابرتورم نامید؛ وضعیتی که در آن ارزش پول ملی به‌سرعت سقوط کرده و اعتماد عمومی به طور کامل از بین می‌رود.

نقش تحریم و شوک ارزی

این بحران بالقوه با دو عامل خارجی می‌تواند به نقطه انفجار برسد. نخست تشدید تحریم‌ها و فعال شدن «مکانیسم ماشه» است. در چنین شرایطی، صادرات نفت ایران که تقریباً تنها خریدار عمده‌اش چین است، ممکن است به شدت کاهش یابد. هرگونه افت جدی در فروش نفت به معنای کاهش درآمد ارزی و جهش نرخ ارز خواهد بود؛ تجربه‌ای که در سال ۱۳۹۷ نیز رخ داد و موج تورمی شدیدی به دنبال داشت. عامل دوم، وقوع یک درگیری نظامی جدید است. چنین رویدادی علاوه بر افزایش هزینه‌های دولت و نیاز به چاپ پول

بازار سهام

روز نزول بورس

بازار سهام چگونه فرو ریخت؟

نسرين خدادادی

گروه اقتصاد

بازارهای دارایی دیروز با واکنش سریع و منفی به اخبار مربوط به پایان لغو دائمی تحریم‌های سازمان ملل و احتمال فعال شدن «مکانیسم ماشه» مواجه شدند. بورس تهران با فشار فروش سنگینی روبه‌رو شد؛ در عین حال، دلار آزاد افزایشی قابل توجه داشت و بازار طلا و سکه نیز به‌سرعت به سمت رکوردشکنی حرکت کرد. فضای کلی بازارها تحت تأثیر ابهام سیاسی و اقتصادی است و سرمایه‌گذاران خرد واکنش مضاعفی نشان می‌دهند.

بازار سهام تهران دیروز تحت تأثیر اخبار بازگشت احتمالی تحریم‌های سازمان ملل، به ویژه فعال شدن «مکانیسم ماشه»، شاهد افت همراه با نگرانی و نا اطمینان منفی گسترده بود. خبر احتمال بازگشت تحریم‌ها، همراه با عدم قطعیت سیاسی – اقتصادی، سرمایه‌گذاران را به صف فروش کشاند و بخش زیادی از ارزش بازار در نمادهای بزرگ و شاخص‌ساز دست رفت. شاخص کل بورس تهران با سقوطی حدود ۱/۹۵ درصد، معادل ۵۰۶۶۶ واحد کاهش

بیشتر، انتظارات تورمی را به نقطه بی‌اعتمادی کامل می‌رساند. در این شرایط، مردم تلاش می‌کنند هرچه سریع‌تر ریال خود را به کالا یا دارایی دیگری تبدیل کنند تا از کاهش ارزش آن جلوگیری کنند؛ فرآیندی که سرعت گردش پول را بالا برده و خود به موتور محرک تورم تبدیل می‌شود. اما حتی بدون شوک خارجی نیز اقتصاد ایران بر بستری از مشکلات مزمن قرار دارد. کسری بودجه ساختاری، رشد نقدینگی افسارگسیخته و سیاست‌های مداخله‌ای دولت، به‌ویژه «سرکوب قیمت‌ها»، باعث شده اقتصاد در وضعیت رکود تورمی گرفتار شود. دولت‌ها به‌جای کنترل ریشه تورم یعنی کاهش کسری بودجه با ابزارهای تعزیراتی تلاش کرده‌اند قیمت‌ها را به‌طور دستوری پایین نگه دارند. نتیجه این سیاست، ایجاد یک «فتر قیمتی» است که

پس از رها شدن، جهش‌های تورمی شدیدتری را رقم می‌زند. سرکوب قیمت‌ها نه‌تنها تورم را مهار نکرده بلکه تولید را نیز سرکوب کرده است. وقتی قیمت‌ها کمتر از هزینه واقعی تولید تعیین می‌شوند، سرمایه‌گذار جدید وارد بازار نمی‌شود و تولیدکنندگان فعلی نیز از چرخه خارج می‌شوند. این موضوع باعث کمبود عرضه، تشدید رکود و در نهایت جهش بیشتر قیمت‌ها می‌شود. علاوه بر آن، این سیاست فضایی رانتی برای دلالان و محترکان ایجاد می‌کند و شکاف میان قیمت دستوری و قیمت بازار را به محلی برای فساد اقتصادی تبدیل می‌کند. تورم بالا صرفاً یک مساله اقتصادی نیست بلکه پدیده‌ای

روانی و اجتماعی است. زمانی که مردم باور کنند دولت دیگر قادر به کنترل اوضاع نیست، چرخه ابرتورم آغاز می‌شود. بی‌اعتمادی به پول ملی، سرعت گردش پول را به شدت افزایش می‌دهد و حتی اگر دولت منابع مالی بیشتری در اختیار داشته باشد، مهار این چرخه بسیار دشوار خواهد بود.

ایسن بحران اعتماد با شکاف میان آمار رسمی و واقعیت زندگی مردم تشدید می‌شود. بسیاری از خانوارها تورمی به‌مراتب بالاتر از آمار رسمی را تجربه می‌کنند. به دلیل قدیمی بودن «سبد مصرفی خانوار» که مبنای محاسبه تورم است، نرخ اعلام شده فاصله زیادی با واقعیت سفره مردم دارد و همین امر باعث عمیق‌تر شدن شکاف میان مردم و سیاستگذار می‌شود.

راه بروزرفت از این وضعیت، اجرای اصلاحات ساختاری عمیق است؛ اما این اصلاحات پیش از هر چیز به سرمایه اجتماعی نیاز دارد. تجربه کشورهای مانند آرژانتین نشان می‌دهد که سیاست‌های ریاضتی و جراحی‌های اقتصادی تنها زمانی موفق می‌شوند که مردم به دولت اعتماد داشته و به آینده امیدوار باشند. در ایران، فشار اقتصادی سال‌های اخیر باعث فرسایش شدید این سرمایه اجتماعی شده و هرگونه تصمیم سختگیرانه بدون همراستایی مردم، می‌تواند منجر به ناآرامی‌های اجتماعی شود.

دولت در شرایط کنونی بیشتر درگیر مدیریت روزمره بحران‌هاست و توان یا اراده کافی برای برنامه‌ریزی بلندمدت ندارد. بدون حل مسائل کلان سیاست خارجی، رفع تحریم‌ها و بازگرداندن اعتماد عمومی حتی بهترین بسته‌های اصلاح اقتصادی نیز محکوم به شکست خواهند بود. پاسخ به این پرسش که آیا ابرتورم در کمین اقتصاد ایران است، قطعی نیست اما مسیر کنونی نگران‌کننده است. ترکیب کسری بودجه بی‌سابقه، تداوم رشد نقدینگی، سیاست‌های مداخله‌ای ناکارآمد و خطر شوک‌های خارجی یک «بستر آماده انفجار» ایجاد کرده است. در چنین شرایطی هر جرعه‌ای از تشدید تحریم‌ها گرفته تا وقوع یک بحران سیاسی یا نظامی – می‌تواند، اعتماد عمومی را به نقطه صفر برساند و اقتصاد را به ورطه تورم سهمقمی بکشاند. برای جلوگیری از تحقق این سناریوی تلخ، بازسازی اعتماد عمومی، اصلاح سیاست‌های بودجه‌ای، ایجاد شفافیت در آمار اقتصادی و تقویت تعاملات خارجی ضروری است. اقتصاد ایران بیش از هر زمان دیگری نیازمند ثبات و پیش‌بینی‌پذیری است؛ در غیر این صورت توفان ابرتورم نه‌تنها قدرت خرید مردم را نابود می‌کند بلکه بنیان‌های اجتماعی و سیاسی کشور را نیز با خطر روبه‌رو خواهد کرد.

تومان بین خریداران و فروشندگان دست به دست می‌شود.

ابتدا، شدت واکنش بازار سهام به اخبار سیاسی مؤید این است که بورس تهران در شرایطی بسیار حساس به اخبار خارجی و تحریم‌ها قرار دارد. فعال شدن مکانیسم ماشه، حتی اگر صرفاً در حد احتمالات باشد، کافی است تا انتظارات سرمایه‌گذاران را بدین کند. نبود چشم‌انداز روشن در عرصه سیاست خارجی، همراه با ابهام در سیاست‌های داخلی اقتصادی، باعث ریسک‌گریزی شدید شده است. دوم، افزایش قیمت دلار آزاد نشان‌دهنده نگرانی بازار از کاهش درآمدهای ارزی دولت، فشار تحریم‌ها یا هر شوکی است که عرضه ارز را محدود کند. افزایش نرخ ارز معمولاً به هزینه‌های واردات، مواد اولیه و نهاده‌های تولیدی فشار وارد می‌آورد و این موضوع به مرور تورم را شدیدتر می‌کند. تأثیر مستقیم آن را در روند قیمت کالاها و خدمات خواهیم دید. سوم، خروج پول حقیقی از بازار سهام علامت مهمی است؛ سرمایه‌گذاران خرد وقتی متوجه می‌شوند، ریسک‌ها زیاد شده‌اند و امکان زیان محتمل است به سرعت نقدینگی خود را از بورس خارج می‌کنند. این خروج پول نه تنها فشار فروش را بیشتر می‌کند بلکه می‌تواند روند نزولی را تشدید کند چون نقدینگی کمتری به بازار وارد می‌شود و قیمت‌ها کمتر توان مقابله با فروش را دارند.

چهارم، رشد قیمت طلا و سکه بازتابی است از تقویت تمایل به دارایی‌های امن‌تر در شرایط بی‌ثباتی ارزی و سیاسی. وقتی ارز، بازار سرمایه و سیاستگذار دچار ابهام باشند، افراد به سمت دارایی‌های فیزیکی گران‌بها کشیده می‌شوند. این روند خود به افزایش تورم عمومی کمک می‌کند چون مصرف سایر کالاها کاهش می‌یابد و تقاضا بر دارایی جایگزین متمرکز می‌شود.

مهاجرت پژوهشگران

وزیر علوم: بیش از ۱۲ هزار پژوهشگر از کشور مهاجرت کرده‌اند

گروه اجتماعی: روز شنبه ۲۹ شهریور ۱۴۰۴ حسین سیمایی‌صراف، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری جمهوری اسلامی ایران، نشست خبری خود با خبرنگاران را در دانشگاه تربیت مدرس برگزار کرد. یکی از مهم‌ترین محورهای نشست به آمار مراکز دانشگاهی اختصاص داشت. سیمایی‌صراف تأکید کرد که آمار ۲۳۰۰ دانشگاهی که گاهی در فضای عمومی گفته می‌شود، صحیح نیست. وی توضیح داد که ۱۰۵ دانشگاه دولتی وجود دارد و دانشگاه آزاد اسلامی حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ واحد دارد همچنین دانشگاه جامع علمی-کارپردی و دانشگاه ملی مهارت هم شعب متعددی دارند. او گفت اگر شعب را کنار بگذاریم، تعداد «دانشگاه به معنای واقعی» حدود ۱۱۰ عدد است اما جمع واحدها و شعب به حدود ۱۸۰۰ می‌رسد. از نگاه او، گسترش مراکز و شعب «آزاردهنده» است و به کاهش کیفیت آموزش منجر شده است؛ به همین دلیل برنامه «آمایش آموزش عالی» با هدف ساماندهی و کیفی‌سازی تدوین شده و در شورای عالی انقلاب فرهنگی بررسی می‌شود. وزیر علوم درباره سهمیه‌های کنکور نیز گفت این موضوع جزو مطالبات رئیس‌جمهور برای تحقق عدالت آموزشی است. او توضیح داد که در طول سال‌ها، سهمیه‌های متعدد شکل گرفته‌اند و برخی از آنها کارکرد خود را از دست داده‌اند؛ وزارت علوم به‌همراه وزارت بهداشت و دانشگاه آزاد طی چند مرحله، پیشنهاد اصلاح سهمیه‌ها را به رئیس‌جمهور ارائه کرده و اکنون این پیشنهادها در انتظار تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی است. او معتقد بود برای ساماندهی سهمیه‌ها باید مرجع تصمیم‌گیری یکپارچه باشد زیرا بخشی از سهمیه‌ها توسط مجلس و بخشی دیگر توسط شوراهای دیگر تصویب می‌شود.

ادامه تیتیر یک

قهرمانان تاریخ‌ساز

رحمان عموزاد (۶۵ کیلوگرم) یکی از چهره‌های درخشان این رقابت‌ها بود. او در مرحله نیمه‌نهایی، حریف گرجی را مغلوب کرد و در فینال مقابل کونارو کیونوکا، قهرمان المپیک، مبارزه‌ای یک‌طرفه ارائه کرد و با نتیجه ۱۰ بر صفر به مدال طلا رسید. این پیروزی قاطع نشان از بلوغ کشتی‌گیر ۲۲ ساله مازندرانی داشت که سال گذشته نیز مدال جهانی گرفته بود. در سنگین وزن امیرحسین زارع در ۱۲۵کیلوگرم یک نمایش بی‌نقص ارائه کرد؛ او حریفان خود را یکی پس از دیگری زمین‌گیر کرد و در فینال بر آرمگن موشفیدیشویلی از آذربایجان با نتیجه ۵ بر صفر پیروز شد و دومین مدال طلای ایران را ثبت کرد. زارع پس از قهرمانی جهان ۲۰۲۱ دوباره در اوج قرار گرفت و با این پیروزی، امیدها برای مدال المپیک را زنده کرد.

احمد محمدن‌زاده‌جوان (۶۱ کیلوگرم) و امیرعلی آذری (۹۷ کیلوگرم) نیز تا فینال پیش رفتند. محمدزاده جوان در دیدار پایانی مقابل کشتی‌گیر قرقیزستانی شکست خورد و به مدال نقره دست یافت اما حضور او در فینال نویددهنده پشتوانه‌ای مطمئن برای آینده بود. آذری نیز برای نخستین بار به فینال جهانی رسید. او در فینال مقابل کایل اسنایدر، ستاره آمریکایی و قهرمان سابق جهان و المپیک ۴ بر ۲ مغلوب شد و نقره دیگری به کارنامه ایران افزود. علاوه بر این ۳ برنز توسط محمد نخودی (۷۹ کیلوگرم)، کامران قاسم‌پور (۸۶ کیلوگرم) و امیرحسین فیروزپور (۹۲ کیلوگرم) به دست آمد. نخودی که سال گذشته طلا گرفته بود، این بار به مقام سوم ارتقا کرد و قاسم‌پور- قهرمان پیشین- در رقابتی سخت و با اختلاف اندک به برنز رسید. فیروزپور نیز در نخستین تجربه جهانی خود خوش درخشید.

فراتر از مدال‌ها

عملکرد تیم آزاد فراتر از مدال‌هاست. کشتی‌گیران ایران در مجموع ۳۹ پیروزی و ۹ شکست ثبت کردند و تقریباً در هر مبارزه به طور متوسط ۷ امتیاز کسب و تنها ۳ امتیاز واگذار کردند. چنین آماری نشان از برتری فنی و بدنی آنان نسبت به رقیبا دارد. از نظر تاریخی این ششمین عنوان قهرمانی ایران در کشتی آزاد جهان است. ایران پیش از این در سال‌های ۱۹۶۱، ۱۹۶۵، ۱۹۹۸، ۲۰۰۲ و ۲۰۱۳ قهرمان شده بود و ۹ بار نیز به نایب‌قهرمانی و ۱۴ بار به مقام سوم بسنده کرده بود. بازگشت به صدر جهان بعد از ۱۲ سال وقفه، علاوه بر احیای غرور ملی، نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری بر پایگاه‌های استعدادیابی به ثمر نشست است.

نقد اداره «کمیونستی» خدمات

یکی از نکات بحث‌برانگیز نشست، تعبیر «اداره کمیونستی» درباره نحوه ارائه خدمات رفاهی در دانشگاه‌ها بود. سیمایی‌صراف گفت که در حال حاضر خدماتی مانند تغذیه به‌صورت دولتی و با تصدی‌گری کامل دانشگاه ارائه می‌شود اما رضایت‌چندانی وجود ندارد. وی اعلام کرد که سال گذشته ۱۱ همت برای تغذیه هزینه شده که معادل ۲۲ درصد بودجه آموزش عالی است. از نظر او این مدل مدیریت منجر به هزینه‌های بالا و بهرهوری پایین شده و باید به سوی برون‌سپاری و استفاده از بخش خصوصی حرکت کرد. به گفته وزیر، امسال یک شرکت غذایی در دو دانشگاه بزرگ خدمات ارائه می‌دهد و در ۱۷ دانشگاه «رستوران مکمل» راه‌اندازی خواهد شد. هدف این اقدامات، کاهش هزینه‌ها، افزایش کیفیت و استفاده از ظرفیت دانشجویان در مدیریت خدمات است. او در ادامه از فرسودگی برخی خوابگاه‌ها سخن گفت و تأکید کرد که اگرچه تعمیرات جزئی انجام شده اما بسیاری از خوابگاه‌ها نیازمند بازسازی اساسی هستند. وی گفت دانشجویان باید تنها دغدغه تحصیل داشته باشند و فراهم کردن رفاه او وظیفه دانشگاه است.

عفو دانشجویان و رویکرد به سیاست در دانشگاه

موضوع محرومیت دانشجویان و عفو رهبری نیز مطرح شد. سیمایی‌صراف تأکید کرد که بیش از ۳۰۰ دانشجو که در دولت فعلی در یک، دو یا سه ترم از تحصیل محروم شده بودند همگی به کلاس‌های درس بازگشتند و هیچ پرونده‌ای باقی نمانده است. او

افزود عفو رهبری شامل دانشجویانی می‌شود که در زندان هستند و شرط آن، درخواست عفو از سوی خود دانشجو است. وی همچنین تأکید کرد که «دانشگاه خانه احزاب نیست» و نباید دانشجو، ابزار دست سیاستمداران شود. با این حال، او به ضرورت حساسیت دانشجویان نسبت به سرنوشت کشور اشاره کرد و گفت، همکاری خوبی میان وزارت علوم و نهاد نمایندگی رهبری در دانشگاه‌ها برای تعیین خط‌مشی وجود دارد.

مهاجرت ۱۲ هزار پژوهشگر و پیامدهایش

یکی از نکات مهم نشست، گزارشسی از مهاجرت پژوهشگران بود. سیمایی‌صراف اعلام کرد که از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۲ بیش از ۱۲ هزار پژوهشگر از کشور مهاجرت کرده‌اند. او گفت این افراد اغلب در دانشگاه‌های ایران تحصیل کرده و شامل فارغ‌التحصیلان کارشناسی ارشد، دکتری و اعضای هیات علمی بوده‌اند. به گفته او این پژوهشگران در قالب دانشگاه‌ها یا پژوهشگاه‌های خارجی ۲۸ هزار مقاله علمی منتشر کرده‌اند و اگر این مقالات به نام دانشگاه‌های ایرانی ثبت می‌شد، رتبه علمی کشور ۱۴ بود؛ در حالی که اکنون ایران رتبه

حواشی؛ اعتراض به داوری و چالش‌های پزشکی

با وجود موفقیت چشمگیر، مسابقات بی‌حاشیه نبود. یکی از جنجال‌ها در رقابت‌های فرنگی مربوط به مبارزه علی احمدی‌وفا و دانیال سهرابی بود. فدراسیون کشتی ایران پس از مسابقه سهرابی مقابل ابراهیم غانم فرانسوی بیانیه تددی منتشر کرد. در این بیانیه آمده بود که پزشکان مسئول بانداژ زخم‌های سهرابی کار خود را به درستی انجام ندادند و با ادامه خونریزی، وقت ۴ دقیقه‌ای درمان به پایان رسید. همچنین ضربه‌های سر غانم فرانسوی که موجب خونریزی از چانه و ابروی سهرابی شده بود، نادیده گرفته شد و حتی یک اخطار هم به او داده نشد. این مساله همچنین برخی قضاوت‌های مشکوک در دیدار علی احمدی‌وفا باعث شد، علیرضا دبیر و حسن رنگرز به مسئولان برگزاری مسابقات اعتراض کنند. آنها تهدید کردند که در صورت تکرار چنین ناداوری‌هایی، تیم ایران از ادامه رقابت‌ها کناره‌گیری خواهد کرد. دبیر در گفت‌وگویی حاشیه‌ای با رئیس اتحادیه جهانی کشتی با کنایه گفت: «مانی پرایلم؟ والله پرایلم! به خدا دارم دیوانه می‌شوم!» میانگین سنی پایین تیم فرنگی و موفقیت جوانانی چون پیام احمدی و امین میرزاده نشان می‌دهد که ایران می‌تواند در سال‌های آینده نیز رقابت‌های جهانی را با خیال راحت‌تری تجربه کند. در کشتی آزاد نیز ظهور چهره‌هایی مانند رحمان عموزاد و احمد محمدزاده‌جوان، نویدبخش نسل جدیدی است که می‌توانند بار دیگر در المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس برای ایران افتخارآفرینی کنند.

از سوی دیگر، رقبا به‌ویژه آمریکا، ژاپن و گرجستان نیز برای جبران شکست‌ها با برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری بیشتر وارد میدان خواهند شد. تیم آمریکا در کشتی آزاد تنها ۱۱ امتیاز با ایران اختلاف داشت و در برخی وزن‌ها همچون ۹۷ کیلوگرم از آمادگی بالایی برخوردار بود. همچنین روسیه که به دلیل تعلیق جهانی غایب بود احتمالاً در سال‌های آینده با قدرت برگردد.

۱۷ را دارد. وزیر علوم، مهاجرت پژوهشگران را «زیان» برای کشور دانست و گفت، مهم‌ترین دلایل آن اقتصادی و اجتماعی است؛ پژوهشگران نیز به تأمین معیشت و منزلت اجتماعی نیاز دارند. او افزود برخی به‌دلیل جذابیت‌های مقصد و امکانات پژوهشی بهتر کشور را ترک می‌کنند و این تصمیم‌ها شخصی است. وی همچنین به کاهش شدید اعزام اعضای هیات علمی برای فرصت مطالعاتی اشاره کرد و گفت، تعداد استناداتی که به فرصت مطالعاتی می‌روند اکنون نزدیک به صفر است در حالی که این رقم در گذشته به بیش از دو هزار نفر می‌رسید. برای جبران این وضعیت، وزارت علوم به‌دنبال تأمین منابع مالی برای اعزام استادان و دانشجویان، به‌ویژه در حوزه‌هایی مانند هوش مصنوعی، به خارج از کشور است. علاوه بر این چند تفاهم‌نامه برای احداث آزمایشگاه‌های ملی و مرجع امضا شده که هر کدام یک همت بودجه می‌گیرند. سیمایی‌صراف در پاسخ به پرسشی درباره فعال شدن سازوکار «اسنپ‌یک» (مکانیسم ماشه) و تأثیر آن بر دانشگاه‌ها گفت که طبق پروتکل‌های یونسکو و حقوق بین‌الملل، تحریم‌ها نباید حوزه علم و پژوهش را در برگیرد. وی یادآور شد که این‌س موضوع را در جلسات بین‌المللی به طرف‌ها گوشزد کرده‌اما مشاهده کرده که تحریم‌ها عملاً به حوزه علم و فناوری کشور کشیده شده است. او گفت هنوز مشخص نیست در صورت فعال شدن این سازوکار، شرایط چگونه خواهد بود اما ایران تجربه مقابله با تحریم‌ها را دارد و تلاش خواهد کرد، اثر آنها را با «تنوع ایرانی» کاهش دهد. وزیر علوم همچنین از تلاش برای کاهش اثر تحریم‌ها بر دسترسی به پایگاه‌های علمی خبر داد و گفت، بیش از هزار میلیارد تومان برای تمدید اشتراک پایگاه‌های نشریات بین‌المللی پرداخت شده است. در بخش دیگری از نشست، او به اهمیت رتبه‌بندی‌های بین‌المللی اشاره کرد. سیمایی‌صراف گفت، نمی‌توان نسبت به رتبه‌بندی‌ها بی‌تفاوت بود زیرا جایگاه علمی دانشگاه‌ها موجب جذب دانشجویان و سرمایه‌گذاری می‌شود. بر اساس قانون برنامه هفتم توسعه، رتبه علمی ایران باید تا پایان برنامه به ۱۴ برسد؛ در حالی که ۱۵ سال پیش این رتبه بالای ۵۰ بوده است. وی افزود که اکنون ایران در حوزه هوش مصنوعی، رتبه ۱۴ جهان و رتبه نخست منطقه را دارد و باید این جایگاه حفظ و ارتقا یابد.

جامعه

بحران مصرف گل در ایران

دوزه‌های کنترل نشده و خطرات جبران‌ناپذیر

در نشست خبری اخیر سردار احمد محمدیان، فرمانده انتظامی تهران بزرگ، هشدار جدی در خصوص مصرف ماری‌جوانا یا «گل» در ایران مطرح شد. او بیان کرد که درصد توه‌زایی گل‌های کشف شده در ایران حدود ۱۰ برابر بیشتر از نمونه‌های مشابه در برخی کشورهای اروپایی است. این وضعیت در حالی است که پیش از این گزارش‌ها نشان داده‌اند که مصرف مواد مخدر در ایران به شدت افزایش یافته و حتی مواد صنعتی مانند شیشه نیز در برخی مناطق از گل پیشی گرفته‌اند. اما حالا گل به یکی از مواد اصلی در لیست مصرف قرار گرفته است.

یکی از مشکلات اصلی در مصرف گل در ایران، نبود کنترل دقیق بر دوز و کیفیت آن است. برخلاف کشورهایی که دوزه‌های ماری‌جوانا تحت نظارت قرار دارند، در ایران گل‌ها غالباً در شرایط غیر قانونی و بدون هیچ‌گونه استاندارد ی کشت و توزیع می‌شوند. این دوزه‌های غیرکنترل‌شده می‌تواند، تأثیرات شدید و خطرناکی بر مصرف‌کنندگان داشته باشد. سردار محمدیان هشدار داد که این توه‌مات ناشی از مصرف گل می‌تواند منجر به رفتارهای خطرناک مانند خودکشی و تصادفات جانی شود. در برخی از تصادفات فوتی اخیر، مصرف گل توسط راننده عامل حادثه بوده است. مصرف گل علاوه بر ایجاد توه‌مات شدید، تأثیرات منفی عمیقی بر سلامت روانی مصرف‌کنندگان دارد. این ماده نه‌تنها اعتیاد روانی ایجاد می‌کند بلکه می‌تواند باعث اختلالات جدی در تمرکز، افت تحصیلی و مشکلات اجتماعی شود. تحقیقات نشان می‌دهند که مصرف طولانی‌مدت گل می‌تواند موجب اضطراب، افسردگی و اختلالات شناختی شود. در بسیاری از موارد، مصرف‌کنندگان به دلیل این اختلالات به رفتارهای پرخطر و غیر قابل پیش‌بینی روی می‌آورند. حتی در کشورهایی که مصرف گل را آزاد کرده‌اند محدودیت بر سن، مقدار و محل مصرف وجود دارد و دولت‌ها با اخذ مالیات، سرمایه‌گذاری در آموزش و درمان و نظارت بر کیفیت محصول تلاش می‌کنند بازار را کنترل کنند. تجربه آلمان و کانادا نشان می‌دهد که آزادسازی صرفاً در چارچوبی دقیق و با هدف کنترل بازار سیاه و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی انجام می‌شود. این نکته در گزارش ایرنا نیز تکرار می‌شود؛ پژوهشگران هشدار می‌دهند که آزادسازی مصرف در غرب همراه با قیدهای خاص میزان و دوز است و «نادیده گرفتن این قیدها» در ایران می‌تواند، عواقب خطرناک‌تری داشته باشد.

سازندگی: روزنامه سیاسی و اجتماعی • صاحب امتیاز: حزب کارگزاران سازندگی ایران • مدیرمسئول: امیر اقلتاعی • سردبیر: اکبر منتجبی
زیر نظر شورای سیاستگذاری: سیدحسین مرعشی (رئیس)، محمد عطر یازفر، محمد قوچانی، علی هاشمی، سیدعلیرضا سیاسی‌زاده، امیر اقلتاعی
مدیر هنری: رضا دولت‌زاده • عکس: رضا معطریان • ویراستار: سعیده آری‌فر • حروفچین: مریم شهسوارزاده • نشانی: تهران، پاسداران، نگارستان پنجم، پلاک ۸، تلفن: ۲۲۸۴۱۲۶۲ • چاپ: امید نشر ایرانیان: ۹-۸۸۵۳۷۱۶۸ • توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

گزارش ویژه

اثربخشی به عنوان مهم‌ترین مؤلفه مورد اهتمام جدی واقع شود

مدیرعامل و رئیس هیات مدیره شرکت ملی حفاری ایران تاکید کرد: پایش و اثربخشی به عنوان مهم‌ترین مؤلفه باید در تمام فعالیت‌های شرکت مورد اهتمام جدی واقع شود. مهران مکوندی در سومین جلسه ششورای عالی فرهنگی شرکت با بیان اینکه این مؤلفه سبب می‌شود که مشخص گردد تا چه میزان تلاش‌های صورت گرفته از نتایج مورد نظر حاصل شده است، افزود: این معیار می‌تواند در ارتقای کیفی فرآیندهای انجام کار در سطح سازمان اثرگذار باشد. وی همچنین مستندسازی اقدامات انجام شده با هدف احصا و شناسایی نقاط قوت و ضعف و تقویت توانمندی‌ها و بررسی و رفع چالش‌ها در راستای تحقق برنامه‌های پیش روی شرکت را خاطرنشان کرد. مکوندی گفت: وجود تیم مدیریتی کارآمد و مجرب که اشراف کامل بر توانمندی‌های بالقوه و بالفعل سازمان دارد با تکیه و بهره‌گیری از ظرفیت‌های موجود، نویدبخش آینده‌ای روشن برای شرکت است و بر همین اساس چشم‌انداز شرکت مثبت و به همت مجموعه کارکنان سختکوش خود در مسیر بالندگی قرار دارد. مدیرعامل شرکت ملی حفاری ایران، نگاه به کار برگرفته از رویکرد مدیریت دانش را انگرشی فرآیندی با هدف بهبود انتقال دانش در جهت بهینه‌سازی و استفاده حداکثری از ظرفیت‌ها ارزیابی و اظهار کرد: استمرار ارتباط مستمر، هدفمند و تعامل دو جانبه با مراکز عملی، دانشگاهی و پژوهشی از جمله دانشگاه‌های صنعت نفت و شهید چمران در استان خوزستان با هدف تبیین نقش شرکت و آشنایی با صنعت حفاری برای پیشبرد برنامه‌ها بسیار حائز اهمیت است. در ابتدای نشست سیدحسن حسینی، رئیس روابط عمومی و دبیر شورای عالی فرهنگی شرکت ضمن قرائت دستور جلسه، گزارشی از خدمات انجام شده در ایام اربعین حسینی در مرز جذابه و شلمچه از سوی پایگاه بسیج و مدیریت خدمات شرکت ارائه داد.

*

انعقاد قرارداد پروژه جمع‌آوری خطوط لوله آتش‌نشانی قدیمی انبار نفت گرگان منطقه گلستان

قرارداد اجرای پروژه جمع‌آوری خطوط آتش‌نشانی قدیمی انبار نفت گرگان منعقد شد. بر پایه این گزارش با اجرای این پروژه ضمن جلوگیری از ایجاد جریان‌های مزاحم در سیستم حفاظت کاتدیک انبار نفت و احیای لوله‌های مدفون و بلااستفاده، صرفه‌جویی بیش از ۲۰ میلیارد ریالی برای شرکت محقق خواهد شد. گفتنی است هم‌اکنون خطوط آتش‌نشانی جدید در قالب طرح توسعه انبار نفت گرگان در مدار قرار داشته و در حال بهره‌برداری است. همچنین در جریان این عملیات حدود ۲۵۰ متر لوله مانیس‌مان رده ۴۰ با سایز ۶ اینچ بازیابی و مورد استفاده مجدد قرار خواهد گرفت.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۰۵۹۴۹-۱۴۰۴۶۰۲۱۶-۱۴۰۴/۵۸/۲۸ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای هدایت زنگنه فرزند حسن بشماره شناسنامه ۳۷۷ صادره از کرمانشاه در شناسنامه یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۶۲۵۶/۴۳ متر مربع در قسمتی از پلاک ۶۰ اصلی قریه ی داربرفتش قلعه بخش سه حومه خربدری از مالک رسمی آقای میر حسین ارسنایی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراضی خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. / ۳۱۸۰

فرشاد نادری – رئیس ثبت اسناد و املاک
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۶/۱۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۶/۳۰

آگهی

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) شماره ۸۷-۱۴۰۴/۶-۱۴۰۴ (نوبت اول)

شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران در نظر دارد مناقصه عمومی با موضوع "انجام ۱۰ هزارمتر عملیات حفاری مغزه گیری در محدوده‌های اکتشافی استان فارس" را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به شماره ثبت ستاد ۲۸۰۰۰۰۴۶۰۱۰۲۸۰۰۰۴۰۴۰۰ و با جزئیات مندرج در اسناد مناقصه با تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۳۸,۵۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (سی و هشت میلیارد و پانصد و ده میلیون ریال) (واریز نقدی یا ضمانت‌نامه بانکی) برگزار نماید. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۳۰ و مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت تا ساعت ۱۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ و مهلت ارائه پیشنهادات حداکثر تا ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۶ و جلسه بازگشایی پاکات صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۷ برگزار می‌گردد. علاقمندان شرکت در مناقصه می‌بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی بشماره ۱۴۵۶ تماس حاصل نمایند و یا به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

م الف ۲۳۲۱

شناسه آگهی: ۲۰۰۳۹۴۲

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای شماره ۱۴۰۴/۱۱۸۴۹

خرید ۴۰,۰۰۰ عدد کارتن از جنس PVC (۵ لایه)، ۱۶۰,۰۰۰ عدد کارتن از جنس مقوا (۵ لایه) و ۲۲۰,۰۰۰ عدد کارتن از جنس مقوا جهت جعبه‌بندی لوله NAT همراه بارک مقوایی (۳ لایه)

سازمان انتقال خون ایران

– تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۴/۰۶/۳۰
– مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۴/۰۷/۰۵
– مهلت ارسال پیشنهادات: ۱۴۰۴/۰۷/۱۹
– زمان بازگشایی پاکت‌ها: روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۰ ساعت ۹ صبح
نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: ضمانت‌نامه بانکی صادره از یکی از بانک‌های رسمی کشور به نام سازمان انتقال خون ایران به مبلغ ۶,۵۷۸,۳۳۰,۰۰۰ ریال
اطلاعات تماس و آدرس دستگاه:
برای کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید با شماره ۸۸۶۰۱۵۵۸ واحد امور قراردادهای، جهت انجام مراحل عضویت در سامانه با مرکز تماس سامانه به شماره ۱۴۵۶ و دفتر ثبت نام به شماره ۸۸۹۹۹۹۳۷ تماس حاصل فرمایید.
آدرس: سازمان انتقال خون ایران واقع در تهران، تقاطع بزرگراه‌های شیخ فضل‌اله نوری و شهید همت، بلوک B طبقه دوم سالن اجتماعات دکتر علاء

روابط عمومی سازمان انتقال خون ایران

نوبت دوم

تجدید فراخوان مناقصه ۵۲۴۹۸۰۰۱ مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

– توانایی تهیه ضمانت‌نامه انجام تعهدات (در صورت برنده شدن) به میزان ۵٪ بار مالی پیمان براساس نرخ پیشنهادی
– **در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر اولویت با شرکت های بومی استانی است.**
– تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه از اساسنامه شرکت‌نامه و آگهی تاسیس و آخرین آگهی تغییرات ثبت شده در روزنامه رسمی کشور و هر گونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت مطابق با مفاد آگهی الزامی می‌باشد.
– **محل و مهلت و چگونگی دریافت مدارک مناقصه گران:**
از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می‌آید پس از انتشار آگهی در این فراخوان و حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۴ با مراجعه به نشانی اینترنتی فوق‌الذکر ضمن تکمیل فرآیند ثبت نام و تایید نهایی آن و ارسال درخواست اعلام آمادگی از طریق وب سایت مذکور نسبت به بارگذاری مدارک مورد نیاز به همراه مستندات مربوطه مطابق با اطلاعات درخواست شده در وب سایت اقدام نمایند. تا ارزیابی لازم وفق آیین نامه و دستورالعمل ارزیابی کیفی شرکت فولاد خوزستان بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران بعمل آید.
تاکید می‌گردد اعلام آمادگی و ارسال مدارک، هیچگونه حقی را برای متقاضیان جهت شرکت در مناقصه‌های آتی این شرکت ایجاد ننموده و مدارک الصاقی و همچنین کسب امتیاز بر اساس معیارهای ارزیابی کیفی و توانمندی‌های بهداشتی و زیست محیطی (HSE) می‌باشد.
ضمناً اسناد مناقصه برای متقاضیان واجد شرایط در مرحله ارزیابی کیفی نیز از طریق آدرس مذکور قابل دریافت خواهد بود همچنین زمان برگزاری جلسه توجیهی (سایت وبزیت) پیش از اعلام قیمت، زمان تحویل و گشایش پاکات در اسناد مناقصه درج شده است.
(ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکت ها در همه مراحل لازم و ضروری می‌باشد)
– **نام و نشانی کارفرما:**
خوزستان – اهواز – ابتدای بزرگراه خلیج فارس – بلوار فولاد خوزستان – شرکت فولاد خوزستان – کد پستی: ۶۱۷۸۸-۱۳۱۱۱
ضمناً متقاضیان میتوانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۰۹۸۶۱۳۲۱۳۶۴۱۸ آقا/خانم مهدی حمیدیان (کارشناس امور قراردادهای) تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت فولاد خوزستان

شرکت فولاد خوزستان در نظر دارد انجام فعالیت اجرایی ذیل را طبق شرح کار و خدمات تدوین شده مندرج در اسناد مناقصه پس از ارزیابی کیفی از طریق مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لازم به ذکر است با توجه به اینکه اعلام آمادگی و دریافت اسناد مناقصه از طریق وب سایت مدیریت تامین کنندگان به آدرس الکترونیکی <https://pimksc.ir> انجام خواهد شد. ضروری است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت نام در سایت مذکور را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
الف – موضوع مناقصه: عملیات آب بندی، ترمیم و مقاوم سازی سازه های صنعتی شرکت فولاد خوزستان
ب – شرح مختصری از مشخصات و مقادیر کار: تجهیز کارگاه و تامین نیروی انسانی، ابزارآلات، ماشین آلات، تجهیزات و مواد مصرفی جهت انجام عملیات آب بندی، ترمیم و مقاوم سازی سازه‌های صنعتی و بتنی شرکت فولاد خوزستان
ج- محل اجرای خدمات و مدت انجام کار: محل انجام خدمات /پروژه در واحد تعمیرات ساختمانها و سازه های صنعتی
شرکت فولاد خوزستان و مدت اجرای قرارداد از تاریخ ابلاغ شروع بکار توسط کارفرما ۱۲ ماه می‌باشد.
د – شرایط مناقصه گران متقاضی:
– داشتن ظرفیت آزاد (تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه (با توجه به نوع مناقصه)
– دارا بودن رتبه بندی متناسب با موضوع مناقصه از سازمان برنامه و بودجه کشور (حسب مورد)
– داشتن سابقه مفید در رابطه با موضوع مناقصه و حسن شهرت در فعالیت های گذشته بر اساس رزومه کاری و توان فنی و مهندسی
– دارا بودن صلاحیت ایمنی معتبر از اداره تعاون کار و رفاه اجتماعی بر اساس ماده ۲ و ۳ آیین نامه ایمنی امور پیمانکاری مصوب وزارت کار و امور اجتماعی در تاریخ ۱۳۸۹/۰۳/۰۵
– دارا بودن گواهی صلاحیت معتبر از اداره تعاون کار و رفاه اجتماعی موضوع تصویب‌نامه شماره ۳۸۲۲۶ / ت ۲۷۰۵۶ مورخ ۸۱/۰۹/۰۵ هیات محترم وزیران در خصوص انجام خدمات موضوع مناقصه
– توانایی ارائه ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه به مبلغ ۲/۷۰۰/۰۰۰/۰۰۰ (ریال)